

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:

Egy évre ..... 24 korona.
Egy hónapra ..... 2 korona.

VIDÉKEN:

Egy évre ..... 28 korona.
Egy hónapra ..... 3 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:

8-hasábos petit sor egyszer 80 fillér.
minden következőnél 16 fillér.
Bélyegdíj külön 60 fillér.
Nyitólár sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 957.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Szerda, február 28.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezéreltek: Vidéki centrumokat!

Osztrák boljkott.

Cronje megadta magát.

Wekerle Sándor és az Országos Kaszinó
zsidó tagjai.

Mi történt az éjjel?

Bűnös szerelem.

A hitű lapkiadó.

Sípulusz telefonál.

Farsangi öngyilkosságok.

Tárcza: Esküvő menyasszony nélkül. Irta:
Szomaházi István.Begyény-Csarnok: A milliomos büntárs. Ir-
ta: M. E. Braddon.

Vidéki centrumokat!

Budapest, február 27.

Vidéki lapok hasábjain be sokszor lát-
ható ez a czim, a melyet ma czikkünk
fölé irtunk. Ugy tetszik nekünk, hogy
lángbetűk voltak azok, amelyek fenyegető
veszély gyanánt intettek, figyelmeztettek,
kértek és panaszkodtak s a melyeket még
sem vett észre senki. Nem vették észre,
mint a hogyan nem törődik ma senki a
villany és az Auer-fény korszakában a
mécesekkel, a melyek pedig évezredek-
en át adtak világosságot a sötét éjszakának
és szolgálták hiven és becsületesen egyik
nemzedéket a másik után.

Ilyen mécesek voltak nekünk szá-
zadokon át a mi vidéki városaink. Ezek
feleltek meg mindama feladatoknak, a mi-
ket ma intenzivebb fényvel végeznek el
a technika legmodernebb vívmányai.

E vidéki városok tartották össze a
nemzet ősi erejét, ezek lelkesítettek, ezek
ápolták a legtisztább hazaszeretetet, az
ősi nyelvet, ősi szokásokat és hagyomá-
nyokat, ezek ösztönöztek és buzdítottak.
Ezek voltak azok a gondos őrszemek, a
melyek majdnem kivétel nélkül önmagukra
hagyatva végezték a maguk emberfölötti
kötelességeiket önzetlenül, szorgalommal,
bámulatra méltó buzgósággal és lankadat-
lan kitartással. Segítségükre pedig nem
sietett senki, vagy csak itt-ott és igen
ritkán. De azért csüggedés nem fogta el
őket, ha erejük hanyatlott is. Biztak a
jövőben, biztak abban, hogy elérkezik az
idő, a midőn kiáltó szavuk nem hangzik
el nyomtalanul, hanem visszhangra lel és
új erőre segíti őket. És nem hiába re-
ménykedtek.

Amidőn a székesfőváros a maga mil-
lió idegszálakkal bíró vonzó erejével már-
már a teljes elerőtlenítés veszedelmével
fenyegeti a vidéki góczpontokat, akkor,
végre egy biztató, lelkesítő szó hangzott
el éppen arról a helyről, a-honnan a leg-
áhitatosabban várták s a nonnan a kez-
deményezésnek és irányításnak ki kellett
indulnia.

„Hatalmas, virágzó vidéki városok képe-
sek csupán a centrifugálás törekvések paralizá-
lására!” — mondotta tegnap a miniszter-
elnök. Ezt mondtuk éveken át mi is, és
mindazok, a kik ez ország jövőjét szívükön
viselik.

A vidéki városok, szemben a székes-

főváros mindent összpontosító törekvésé-
vel és vonzerejével, csak úgy felelhetnek
meg továbbra is a maguk nagy, súlyos
és mindenek felett hazafias feladatainak,
ha kulturális, gazdasági, ipari és kereske-
delmi fejlődésüket előmozdítjuk, anyagilag
és erkölcsileg támogatjuk és lehető de-
centrálizálásra törekszünk. Ezek a felté-
telek pedig okvetlenül olyanok, a melyek
teljesíthetése a kormányra kell a kiin-
duló pontot és az irányt megmutatni s
ez a feladat első sorban és főképen az
államra hárul.

Itt a társadalom csakugyan csupán
másodrangu szerepre vállalkozhatik. Ha a
kormány s az államhatalom veszi a ke-
zébe a dolgot, úgy a vidéki városoknak
nyert ügyük van és az erők gyarapítását
felöllelő eszme diadalt ül.

Mi hisszük és erősen bizunk abban,
hogy a miniszterelnök szava nem lesz
csak röpke szó, hanem a régóta táplált
forró vágyak megvalósítását jelenti és az
ő intézkedései új-erőt, új életet visznek
vidéki városainkba.

Meg vagyunk győződve arról, hogy ha
a nemzeti erők és belső ügyeink konzoli-
dálására semmi egyéb nem történék,
vagy semmi más sem éretnék el, mint
az, hogy vidéki városaink lassankint erős
góczpontokká, megerősített őrhelyekké vál-
nak, úgy e fordulat korszakot alkotónak
lesz mondható a magyar nemzet fejlődé-
sében.

K. sz.

TÁRCZA.

Esküvő menyasszony nélkül.

— Egy különös farsangi történet. —

Irta: Szomaházi István.

Farsang hétfőjén — mesélte Tury a bará-
tainak — két levelet kaptam egyszerre: az
egyik illatos volt, mint egy nyáréji álom,
a másik közönséges, mint egy csütörtök délután.
Az elsőben Margit kisasszony — Szent Margit
földi hasonmása — könyezve tudatta velem,
hogy sikerült végre megtörnie a zsarnok szü-
lők ellentállását s tegnap este visszaküldte a
Kapor ur jegygyűrűjét. „Jöjjön, — írta — tárt
karokkal várjuk”. A másodikban a Szercsika tár-
saskör arról értesített, hogy vasárnap este
diszlakomát rendez a Royal-szálló külön ter-
mében, s különös megtiszteltetésnek veszi,
ha a lakomán uraságod is megjelenni szives-
kednél.

Nagyot kiáltottam boldogságomban. Mar-
gitot már hat hét óta elveszettnek tekintettem,
Margit január elején jegyet váltott egy Kapor
nevű kalózzal, a kis leány akkoriba tizenki-
lencz sűrű oldalon fejtette ki, hogy az élet
szomorú rabság, hogy a szülők az ártatlan kis
leányok kinzására születtek, s hogy ő Kapor
ur mellett is mindörökké az én hűséges meny-
asszonyomnak fogja tekinteni magát. Monधा-
tom ez szép kis választás volt, a legnagyobb
ellenségemnek kívánom, hogy az ő mindörökké

hűséges menyasszonya egy Kapor nevű ural
menjen nászutazni a Riviérára! De mit tegyen
egy boldogtalan szerelmes? Kétségbeesve nyu-
godtam meg sorsomban, s a vértanuk szelid
mosolyával olvastam később az újságokban,
hogy Kapor ur február tizenhatodikán fogja ol-
tárhoz vezetni a menyasszonyát. Már minden
elveszettnek látszott a mikor megérkezett a
Margit kis levele; a nyájas olvasó meg fog hát
érteni, ha töredelmesen bevallom, hogy az ina-
somat hűséges vén kutyának neveztem bol-
dagságomban, s hogy később hosszasan zo-
kogtam a kávéházban, a főpinczér viharedzett
kebelén.

Margit örömkönyvet sirt, mikor déltájban
fölnéztem hozzájuk, a papa dühös pillantások
közt kínált meg egy rossz német szivarral, a
mama pedig lopva konstataulta, hogy hasonlitha-
talanul daliásabb fiu vagyok, mint a szeren-
csétlen Kapor. Az ebédlő ó-német butorain ta-
vaszias verőfény látszott, a Margit kebelén egy
bokor olasz ibolya illatozott, a jövő egyszerre
csábítóan és kívánatosnak tűnt föl a szemem-
ben, — szóval ki az az együgyű, a ki meg
nem érti, hogy boldognak és irigylésreméltó-
nak éreztem magam? Margit megszorította a
kezemet és titokban így szólott hozzám:

— Most már meghalnék inkább, semmint
magát még egyszer elhagyjam . . .

Ebben a hangulatban jutott eszembe dél-
után a Szercsika levele, s még egyszer elolvastam
a meghívót, melyet délelőtt szórakozottan
zsebredugtam. Mi az a Szercsika társaskör?

Kik ennek a titokzatos klubnak tagjai? Es
hogy jutok én ahhoz a szerencséhez, hogy a
Szercsika diszlakomáján megjelenhetek? Bizo-
nyos, hogy sohase hallottam a Szercsikáról, de
boldog mámoromban végre megnyugtatót az a
remény, hogy a klubtagok közt bizalmas ba-
rátaim vannak, s hogy másnap egy sereg is-
merősre találok, a Royal-szálló külön termében:

Vasárnap este tehát pontosan megjelentem
a Szercsika diszlakomáján, de nagy bámulat-
omra csupa ismeretlen urat találtam a dusan
megterített fehér asztal körül. Udvariasan be-
mutatkoztam a jelenlevőknek, mire ők is ugyan-
olyan udvariasan elmorogták a saját nagybecsi
nevüket. Egy sas orru ur előzékenyen cigarettá-
val kínált, mire én némi izgatottsággal meg-
kérdeztem tőle: mi a véleménye az osztrák
kormányról és a kvóta-ügyről? Ilyenformán ér-
dekes eszméket cseréltünk, s a társaság többi
tagjai is résztvettek a politikai csereüzletben.
Egy szőke, de némileg már vörösbe játszó ur
annak a nézetének adott kifejezést, hogy a ko-
rai tavasz mindig ártalmas a buzatermésnek,
de egy czvikkeres, körszakállas fiatal ember
ekkor a meggyőződés lángoló szavaival jelen-
tette ki, hogy a magyar társadalom, politikai
tekintetben, egész a gyökeréig rothadt, s hogy
immár nagyon is szükség volna megint arra a
forradalmi orkánra, mely a mai viszonyokat
fenekesztől elsöpörné . . .

Ily izgató és érdekfeszítő eszmecserék közt
telt el az a rövid félóra, a míg a főpinczér haj-
longva jelentette, hogy II. Sándor ő felségéről

Osztrák bojkott.

— A magyar ipar ellen. —

Arad, február 27.

Tudvalevőleg az utóbbi időben élénk mozgalom indult meg a magyar ipar pártolása érdekében. Maga Hegedüs Sándorné volt egyike a kezdeményezőknél és a hazafias akció visszhangra talált az egész országban, a mi városunkban is.

Most azután megjött a felelet — Auszriából. A derék sógoréknak nagyon fáj, hogy a magyarok is mozognak. Ők hát ellenmozognak.

Az alsó-ausztriai iparkamara ugyanis — mint nekünk Bécsből jelentik — beadványt intézett az osztrák kereskedelmi miniszterhez, amelyben kéri, hogy Ausztria bojkottálja a magyar ipart éppugy, mint ahogy a magyarok bojkottálják az osztrák ipart.

Hivatkozik az alsó usztriai iparkamara arra a Magyarországon megindult mozgalomra, hogy a magyarok lehetőleg csakis magyar ipari cikkekkel fedezik szükségleteiket és kifejti, hogy e mozgalommal szemben az osztrákok nem tehetnek egyebet, minthogy ők viszont meg nem vesznek magyar cikkeket.

Főlemlit az iparkamara egy konkrét példát annak az illusztrálására, hogy az osztrák ipart mennyire kiszorítják Magyarországból. Nemrég a kassa-oderbergi vasut pályázatot hirdetett sinek szállítására. Több osztrák gyáros ajánlatot adott be, de a kassa-oderbergi vasut az ajánlatokra azt felelte, hogy nem veheti azokat figyelembe, mert van Magyarországon elég vállalat, mely sineket gyárt és a vasut nem óhajt osztrák gyártmányokat igénybe venni, amíg magyar gyártmányokkal fedezheti szükségleteit.

Ezt a panaszos iparkamara annál sérelmesebbnek tartja, mert a kassa-oderbergi vasut vonalának egy jelentékeny része osztrák területen van.

Nohát hadd haragudjanak csak az osztrákok. Minél jobban haragusznak ők, annál jobban örvendünk mi. Es csak azt kívánjuk, hogy Magyarországon mindenki kövesse a kassa-oderbergi vasut példáját.

TAVIRATOK.

Az Astra fiókja.

Nagyvárad, február 27. (Saját tud. táv.) Az Astra fiókját ma alakították meg. Ez alkalommal megjelent az egész bihari románság a megalakulási ünnepeken, hol elnökké egyhangulag Zigre Miklós ügyvédet választották.

A bolgár fejedelem születésnapja.

Pétervár, február 27. (Saj. tud. táv.) Ferdinánd bolgár fejedelem születésnapja alkalmából tegnap az itteni bolgár követségen istentisztelet, azután pedig hivatalos fogadás volt. Ezt ünnepi dejeuner követte, a melyen jelen voltak a külügyminiszterium és az orosz hadsereg képviselői, a pétervári akadémián tanuló bolgár tisztek és a bolgár kolóniának tagjai.

Cronje megadta magát.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, február 27.

Paardeberg mellett megtörtént a nagy temetkezés. Elevenen temetkezett el egy egész sereg, élén a vezérrel, Cronje tábornokkal. Dicsőséges harc volt idáig az életük, a melyben nem fájlalták a halált sem a hazáért, s lekellett tenniük a fegyvert az nap, hogy belátták, hogy haláluk sem ér már a hazának semmit.

Ma reggel történt. Gulába rakták a fegyvert, lebontották a zászlót, a mely tegnap még reményt hozóan lengett és fehér zászlós követel jelezték a megadást.

Roberts lord táborában nagy volt a diadal. A tábornok sietett táviratban tudatni a kormányval a győzelmet. Nyolcz óra előtt öt percczel feladta a sürgönyt, a mely szó szerint így hangzik:

Paardeberg, február 27.

Cronje ma reggel az összes csapatokkal feltétlenül megadta magát. Cronje most mint fogoly nálam van. Csapatainak tényleges létszámát később fogom kideríteni. Reméllem, hogy Ő Felsége kormánya ezt az eredményt a majubai

csata évforduló napján meglelégedéssel veszi tudomásul.

Öröm mámorban uszva hallotta, olvasta és mesélte egész London, egész Anglia ezt a táviratot, a melynek kiegészítői, megerősítői jöttek csakhamar magán forrásokból is. Valami felsőbb utmutatást, jeladást vélték feltalálni ebben a diadalban, a mely épen ma jutott az angol fegyvereknek osztályrészül a délafrikai harczmezőkön, — épen ma, a majubai ütközet évfordulóján.

Hogy mi volt az a majubai ütközet? Mindenben ellenkezője a mai napnak. Tizenhat év előtt Majuba mellett e napon a szabadság diadalmaskodott. Szemközt állt akkor is a bur és az angol egymással és azon a csatán izzéporrá zuzódott az angol hadsereg. Ma Paardeberg mellett a szabadság vitéz seregének egy — számban talán kicsi, de dicsőségre nagy — része kétszer lett vesztes: elvesztette az ország szabadságáért harczoló fegyvert és el a maga szabadságát.

Nagyon érthető, hogy ezen a napon Roberts lord éppugy nagyobbak látja a győzelem jelentőségét, mint a hogy tulozza az angol köztudat. Cronje megadása nem jelenti, nem jelentheti a szabadságharcz leveretését, nem jelenti és nem jelentheti azt, hogy Krüger és Steyn most már könyörögve kéri a békét. Cronje küzdelmének, a tiz napi, csodával határos ellentállásának az ethikai jelentősége nagy, s ez a burokra felemelő lehet csak. Nyolcz ezer ember fogságba jutása nagy veszteség, ám nem döntő sulyu. De nyolcz ezer ember ilyen élet-halál harcza győzelemre vivő példaadás az új csatákra kész százezernek.

És ez az, ami a paardebergi fegyverletelben megnyugtató.

A helyzetről a következő táviratokat veszszük:

Örömmámor Londonban.

London, február 27.

Délben érkezett meg Roberts távirata, amely a paardebergi diadalt jelentette. Csakhamar a tőzsde is kapott a hadügyminiszterét megerősítő táviratokat. A majubai gyásznapi tizenkilencedik fordulója így örömmünneppé változott.

elnevezett consommé az asztalon van. Mindnyájan az étterembe siettünk, egy kotletes fiatal ember pedig kedveskedve a karját nyújtotta nekem. Némileg szokatlannak tűnt föl előtem, hogy a férfiakat is karonfogva vezetik az asztalhoz, de mivel az orosz czárról elnevezett consommé határozottan izletes volt, hamarosan napirendre tértem a Szercsika társaskör e különössége fölött. Föltétlen dicsérettel kell megemlékezni a leves után föltálat gombás halról és rózsaszinbe játszó rostbeefről, de e pontnál némileg furcsának találtam, hogy egy öregebb komoly külsejű ur így szól a főszolgáló pinczérhez:

— A Manchestert kérem!

— Mit parancsol? kérdezte e pinczér megütödvé.

— A Manchestert.

A pinczér meghökkenve nézett szét, de később szerencsére kiderült, hogy az öreg ur nem Manchestert, hanem Worcester-t akar, a mi utóvégre is nem nagy különbség a ködös Albion határain tul . . .

A pecsenyénél egy fehérmellényes, kissé kopasz ur, a ki az asztalfőn ült és az inge fölött narancssárga selyemkendőt viselt, ihletett szavakban köszöntötte fel az uralkodó házat, mire a jobbszárnyon egy másik ur emelkedett szólásra, s poharát az egyenlőségre és testvériségre emelte. A tősztot dörgő éljenzéssel fogadták s ugyanily óváció jutott annak a szőke, seprőbajuszu uriembernek is, a ki felköszöntöjt az I. Napoleon halhatatlan emlékének szentelte. E beszédnek az adott különös zamatot, hogy a szónok a győzelmes Napoleont állandóan

a nagy „utikainak“ nevezte. Később a társaság többi tagjai is mondtak sikerült tősztotokat, néhányan az énekművészet báját és varázsát magasztalták (a mi azt a hitet keltette bennem, hogy egy daloskör ebédjén vagyok), mások lelkesedve hirdették, hogy a vízi sport a férfias multságok királya (ahan tehát egy csolnakázó egyesület banketjén mulatunk!) ismét mások férfias hévvel jelentették ki, hogy a társadalomnak szent kötelessége a lelenczügyet „a parlag alól felszabadítani.“ (Csak nem a Fehér Kereszt egyesület közgyűlését ünnepejük?) Végül egy ur általános helyeslés közt azt indítványozta, küldjünk üdvözlő táviratot Türr tábornoknak és Falbermann londoni hazánkfiának.

Talán mondanom se kell, hogy a banket egyes fogásai közben viharosan barátoktam szomszédaimmal; egy kicsike bajusztalan ural testvérpoharat ittam, egy haragosnak látszó, de egyébként rokonszenves gentlemannel pedig oly bizalmas viszonyba léptem, hogy ő a pecsenyénél már egyszerűen a hasamra ütött és vén „gödény“-nek, majd „ravasz csirkefogó“-nak, még később, „akasztanivaló öreg kutyá“-nak szólított. Ez a bizalom feljogosított arra, hogy a desszertnél udvariasan megkérdeztem tőle:

— Melyik a Szercsika hivatalos napja?

— Miféle Szercsikáról beszélsz? szólott ő bámulva.

— Hát erről a társaskörrel, mely engem a meghívásával megtisztelt . . .

— Vén csaló. Mondotta ő, — éppen ez az, a mit tőled kérdezni akarok . . .

— Hát te sem vagy az egyesület rendes tagja?

— Tagja ám az ugynevezett sárga ördög.
— Hát akkor hogy kerülsz ide?
— Hétfőn udvarias meghívóban szólítottak föl, hogy a lakomán megjelenjek.

Kérdést intézünk baloldali szomszédunkhoz, a ki szintén csak annyit tudott a Szercsikáról, mint mi ketten. Vis-a-vis-uk ugyanily értelemben nyilatkozott, majd a negyedik, ötödik, hatodik és hetedik ur is bevallotta, hogy ezuttal hallott először a Szercsikáról . . .

Ki volt hát a mi szeretetreméltó házigazdánk? Kinek köszönhattuk a barátságos meghívót.

Hosszasabb eszmecsere után elhatároztuk, hogy felvilágosításért az asztalfőn ülő fehérmellényes uri emberhez fordulunk, a ki több ízben suttogott a főpinczérrel, s így bizonyára jobban van informálva a dolog felől, mint mi, a kik a sötétben tapogatózunk.

A vendégek erre öttagu deputációt küldtek ki, s én mint a küldöttség szónoka, sikerült beszédben fejtettem ki, hogy az egyiptomi kulturának teljességgel nincs mit szégyenkeznie az európai kultúra előtt s hogy a mumiák épp oly ékesen hirdetik az ókor imponzans műveltségét, mint a piramisok omladozó kőhal-mazai . . . a bevezetés kapcsán ügyesen áttertem a mai banketre, s beszédemet e szavakkal végeztem:

— És most nagyrabecsült férfiu, világosíts föl bennünket: mely kiváló alkalom szület, hogy e fényes lakomán megjelenhettünk, s az emberi haladás diadalát és dicsőségét ünnepelehetünk?

Szorongó szívvel várták napok óta a döntés híré. Hitték, remélték a diadalt, de félték a láthatatlan rémtől, amely annyiszor fordította el az angol fegyverektől a szerencsét. — Hogy mi volt a hatása Roberts pár szavas sürgönyének, azt leírni szinte képtelenség. Mintha nemzeti ünnep volna, tizezrivel tolong a nép az utcán és ragyognak az arcok, nevetnek a szemek, s a kéz kinyílik ismerős és ismeretlen felé baráti szorításra, mert a mai nap öröme baráttá, testvérré tesz idegent és ismerőst egyképpen.

Kiválik itt is, ott is valaki a tömegből, valami kimagasló emelvényre lép, ha az nincs, vállukra kapják a közel állók és beszél a néphez. Az öröm mámore szónoki erőt ad az utca emberének; minden szava hevit, lobog, lángol szavától a sokezernyi néptömeg.

A hadügyminiszteriumban kihirdetik a győzelmet.

London, február 27.

A *Mausion House* körül és a hadügyminiszterium épülete előtt a legnagyobb a tömeg. Valóságban életveszedelem itt járni. De ki törődne most evvel. Híreket akar mindenki hallani, részleteket a diadalról, a melyet olyan soká és olyan nagyon vártak.

A hadügyi hivatal megostromolják a hír megerősítéseért. Az előcsarnokban ember ember hátán várja a távirat kifüggesztését. És jön a megbízott hivatalnok. Arcán ragyog az öröm, hogy ő tudathatja a diadalt a százazrekkel. Nem éri be a kifüggesztéssel. Harsány hangon, hogy az utolsó zugban is hallják, hogy kihallatszik az utcára, és tovább — utcázáról-utcázára, át a városon, az országon, át talán az egész világon, olvassa *Roberts* lord táviratát:

Paardeberg, február 27.

(Reggel 7 óra 55 perczkor.)

Cronje ma reggel az összes csapatokkal feltétlenül megadta magát. Cronje most mint fogoly nálam van. Csapatai-

A fehér mellényes úri ember most meghatva állott föl a helyéről és nemes egyszerűséggel így szólott:

— Tisztelt barátaim, kedves vendégeim, nagyrabecsült polgártársaim és hazám fiai! A Szerecsika-társaskör egy légből kapott koholmány, mely minden komoly alapot nélkülöz. Az ebédnek egyszerű a magyarázata. (Halljuk! Halljuk!) Önök előtt egy holdogtalan völegény áll, a kinek közvetlenül az esküvő előtt visszament a partieja. A lakodalmi ebéd már meg volt rendelve hetven személyre, s az ebéd árát akkor is meg kellett volna fizetnem, ha mindent a vendéglős nyakába hagyok. Így jutott eszembe az az ötlet, hogy a Tiszti Czim- és lakjegyzékből hívok meg hetven ismeretlen vendéget. Önök tehát egy lakodalmis ebédet ettek végig, de fájdalom, menyasszony és násznép nélkül. És most, hogy immár mindent tudnak, engedjék, hogy az utolsó poharat a hűtlen kigyó egészségére ürítsem...

A fehér mellényes úr hangosan zokogni kezdett, a vendégek lelkesen koczintottak én pedig — mintegy pokoli sugallattól megkapva — így szólottam a boldogtalan völegényhez:

— Mi a becses neve?

— A nevem Kapor, susogta ő könyezve, s megindultan a vállamra borult.

Kapor urat görcsösen magamhoz szoritottam, homlokát az őszinte barátság csókjaival illettam, mire ő meghatva így szólott.

— On, oh derék ismeretlen, ért engem... Fizesse meg a jó Isten százszorosan hozzáam való önzetlen barátságát!...

nak tényleges létszámát később fogom kideríteni. Reméllem, hogy ő Felsége kormánya ezt az eredményt a majubai csata évforduló napján meglelégedéssel veszi tudomásul.

Dörgő éljenzés a jutalma a hivatalnoknak. A tömeg azután kirohant az utcára, hogy szétvigye az immár biztos hírt. És az ezerek új ezereknek mesélték vigadva, lelkesen:

— Roberts táviratozta: a majubai csata napján...

A *Mausion House* előtt is izgalmas jelenetek voltak. A helyettes polgármester saját kezével függesztette ki Roberts táviratának másolatát. Aztán egy hivatalnok olvasta a táviratot. Olvasta egyszer, olvasta kétszer, tizszer, és a tömeg még egyre nőtt, egyre ujult és követelte, hogy olvassák újra, meg újra a táviratot. És a hivatalnok olvasta: századszorra talán nagyobb lelkesedéssel, mint legelsőbben.

A megadás híre a börzén.

Berlin, február 27.

Mikor Cronje fegyverletételéről hír érkezett ide, a börzét hirtelen a legteljesebb izgatottság szállotta meg. Azonnal sürgönyöket küldöttek Londonba, egyenesen a hadügyi hivatalhoz, hogy erősítse meg a hírt. Londonból hamarosan megjött a hivatalos válasz, a mely tudatta, hogy Roberts csakugyan győzött. Cronje letette a fegyvert és fogoly egész seregével együtt.

Leyds dr. a fegyverletételéről.

Brüsszel, február 27.

Leyds dr. Transzwál követe határozottan megczáfolja azt a hírt, hogy Cronje veresége a bur szabadság ügyének veresége volna s már most a szabadság hősei előtt csak a megalázó béke keresés állana. Bloemfontein elesése sem szoríthatná erre a burokat. Sem *Krüger*, sem *Steyn* nem akar békét. Az ő reménységüknek ügyük igazságában van a legerősebb támasza. Cronje foglyul cshetett 7000 emberével, de az 55000 angol katona győzelme csak Majuba megtorlása lehet, de nem a burokon aratott diadal.

A foglyok száma.

London, február 27.

Roberts tábornagy délelőtt tizenegy órakor feladott sürgönye jelenti, hogy Cronje táborával körülbelül 3000 bur került kezei közt fogságba.

*Cronjé*t Fokvárosba viszik.

Viktória királynő *Roberts* lordot táviratban üdvözölte győzelméért.

A postahajók megmotozása.

London, február 26.

Az alsóház ülésében a flotta fejlesztéséről folyt nagy vita. A német és orosz haditengerészet fejlődésének arányait állították szembe az angollal. Ennek a vitának során érdekes vita támadt a dél-afrikai postahajók megmotozásáról.

Gibson Bowler: A legutóbbi dél-afrikai hajó-elkobzások tekintetében az a véleménye, hogy az angol czirkálóják tudatlanságból sértették meg a zsákmányjogot és lépték át jogkörüket. Sokkal aggasztóbb dolog, hogy Anglia az aden-delagoa-öbölí vonal kivételével lemondott az átkutatás jogáról és még a postagözösök megmotozásának jogáról is.

Goschen: Tuloz. Anglia nem mondott le a postagözösök átkutatásának jogáról.

Gibson Bowler folytatja beszédét és azt mondja, hogy *Goschen* ismerhetné Bülow né-

met külügyminiszternek azt a nyilatkozatát, a mely szerint Anglia kijelentette, hogy postagözösöket nem fog pusztá gyanura megmotoztatni.

Goschen: Halljuk! Halljuk!

Gibson Bowler: A míg a hajót meg nem motozzák, csak gyanuról lehet szó.

Goschen: Meglehet, hogy csempészett áru van a hajón és nekünk tudomásunk lehet róla.

Gibson Bowler: Semmit sem 'udhatnak, amíg a hajót ki nem motozzák. Értesülésük helytelen lehet. Nagy gondot okozott ebben a háboruban az, hogy önök ilyen értesülések alapján cselekedtek. Postagözösök nagyon veszedelmes szerepet játszhatnak és sajnálatos, hogy a kormány megígérte, hogy nem fogja megvizsgáltatni a postagözösöket olyan körülmények között, amelyek egyedül teszik lehetővé megvizsgálásukat.

Ladysmith alatt.

London, február 27.

A *Daily News*-nak jelentik Lourenco-Marquez-ből 23-iki kelettel: Azt jelentik, hogy 5000 bur elhagyta Ladysmithet, hogy Oranjébe menjen. A burok Bloemfonteintől 30 mértföldnyire egyesülni készülnek.

A *Morningpost*-nak jelentik Colensóból 25-iki kelettel: Miután az angol csapatok az e hó 21-iki és 22-iki hadműveletek következtében a Tugelán túl néhány alacsony dombot megtartottak, *Buller* 23-án elhatározta, hogy előre nyomul a második dombsor ellen, a mely a pieteri hadállásnak egy része. Az angolok több támadó kísérletet tettek és sok tisztet és közkatonát veszítettek, mire belátták, hogy nem képesek felülkerekedni. Mindazáltal tartották magukat a már meghódított területen. Segédc csapatokat küldtek a harcba a britt csapatok támogatására, de mielőtt még főtámadást intézhetek volna az ellenség ellen, beállott az éjszaka.

Farsangi öngyilkosságok.

— Két életunt. —

Arad, február 27.

Ma, utolsó farsang vig napján két ember akart itt *Aradon* megválni az élettől. Teljesen megfelel a nap hangulatának, hogy az öngyilkosságok csütörtököt mondottak s a tragikus elhatározásból farsangi tréfa lett. Az elszár emberek védőszellemé itt ki lett volna mint Karnevál herceg, ki bizonyára nem vette hette, hogy az ő vigságos napján a halállal foglalkozzanak, lévén arra sokkal alkalmasabb a böjt szürke ideje.

A két farsangi öngyilkosság különben a következő:

Hideg a víz.

Az egyik történet hőse *Tassi* József aradi napszámos, kinek az volt a szomorúsága, hogy rosszul élt a feleségével. Rendszeres szórakozás volt náluk a veszekedés, mely ma nagy harc czá fejlődött.

Ebbeli bánatában elhatározta *Tassi*, hogy véget vet az életének, még pedig olyan formán, hogy *beleugrik a Marosba*. Tervét ma délelőtt végre is akarta hajtani s neki is ment a víznek. Nem ugrott le a hidról, hanem a partról szépen lassan lépegetett befelé, míg derekáig ért a víz. Ekkor a partról kiáltás hangzott feléje:

— Mit csinál szomszéd?! Jöjjön ki a vízből!

Egy ismerőse állt a parton s az igyekezett megakadályozni az öngyilkosságot, ami nem is volt valami nehéz dolog.

— Jöjjön ki onnan — kiabálta még egyszer — hisz ugy is olyan hideg a víz.

Tassi tényleg érezte, hogy a víz hideg és kilépegetett a partra. A dolog ezzel az ő részéről befejezést nyert, csupán a rendőség foglalkozik most az ügygyel.

Tassi pedig bizonyára várja a nyári nap-sugarakat, mikor a langyos hullámokban sokkal kellemesebben lehet majd meghalni.

Elvették a revolvért.

A másik életunt Müller Áron ószeres. Az 5 életén is vörös fonálként húzódott keresztül a feleségével való veszekedés s nála is úgy történt, hogy az utóbbi napokban igen erőssé fejlődött a házizivatar.

Mivel az említett vörös fonál nem akart elszakadni, úgy gondolta, hogy majd az élete fonalát szakítja el helyette egy revolver lövéssel. Ma akarta magát föbelőni s e célra revolvért vásárolt. A felesége azonban észrevette a dolgot s jelentést tett az esetről a rendőrségnél.

Angel István rendőrfogalmazó azután elvette Müllertől a revolvért s ezzel tovább is kénytelen élete fonalát épségben tartani. Elkeseredésében mi telhetik tőle: ma utolsó farsang van, igen könnyű felejteni.

SZINHAZ ES IRODALOM.

A színház műsora:

Szerda: Házi béke, vigjáték; Vizvári-család felléptével. (Páros bérletszűnet.)
Csütörtök: Sulamith, opera. (Páratlan bérlet.)
Péntek: Mignon, opera. (Páros bérlet.)
Szombat: Mignon, opera. (Páratlan bérlet.)
Vasárnap: Délután: Vén bakancsos és fia a huszár, népszimű. Este: Udvarok, operetta. (Páros bérlet.)

* **Vizvári Mariska bucsuja.** *Tapoleczainé Vizvári Mariska* *A házi béke* fiatal asszonyának kedves szerepében bucsuzik el az aradi közönségtől, mely előtt egy hónapon át bizonyoságot tett arról, hogy művészi képessége és tudása emelkedő fejlődésben van. A közönség minden fölléptekor az őszinte rokonszenv melegségével fogadta játékát és bucsuját is kellemessé, emlékezetessé fogja tenni. A *bérletszűnetes* előadásra, melyen a páros bérloknak van elsőbbségük, sokan váltották ki ma már a jegyüket. Ezt az érdeklődést kétségkívül, nagyban emeli az a körülmény, hogy a darabban szereplő szülőket a vendégművész szülei: Vizvári Gyula és neje játszik, a kik az esti gyorsvonattal érkeztek Aradra.

* **A nagyapa büszkessége.** Kedves intim apróságot hallottunk ma arról a meleg szeretetről, melyről a Vizvári család budapesti művészi körökben különben híres. Az intimitás összefügg *A házi béke* vigjátékkal, melyben most nálunk a Vizvári család három tagja lép fel. Az a fiatal gyerekasszony, a ki egy hónap óta színházunk vendége, több hónapja boldog anya. Az nap, mikor a gólya a piczi Jolánkát — vagy a mint a család mondja — Jojót meghozta — a Nemzeti Színházban *A házi béke* volt műsoron. Attól függött színrekerül-e akkor este az a jóízű francia darab, megjelen-e idejére Jojó, mert különben a darabbeli szülők, Vizváriék nem játszottak volna. Este *A házi béke* előadásán mulatott a Nemzeti Színház közönsége. Minden úgy ment mint rendesen, csak egy jelenetnél történt a „napi eseménynyel” összefüggő változás. A darabban a szülők beszélgetnek a leányukról és az anya elmélázva felsóhajt:

— Minden jó volna, csak volna a fiataloknak egy piczikéjük.

A szerep szerint az apa azzal vigasztalja élete párját, hogy majd megjő az is, hisz olyan fiatalok még. *Vizvári Gyulán* azonban annyira uralkodott a nagyapa boldog érzése, hogy önkéntelen hévvel így tört ki:

— Mit akarsz, asszony, hiszen adott az isten olyan édes aranyos unokát, a milyen száz másnak sincs.

Azóta *Vizvári Gyula*, kinek sok jó és kedves szerepe van, legörömbösebb *A házi béke* öregjét játsza, mert a nagyapa boldogságos vöröfénye sugározza be mindannyiszor a lelkét, a hányszor ebben a darabban a közönség elé lép.

* **A Nagy Harang.** Vidám farsangi lap jelent meg ma Aradon a fenti címmel, két jókedvű 33-as főhadnagy: *Buchmann Frigyes* és *Hilmar Rudolf* szerkesztésében. A tiszti kaszinó mai Ronacher-estélye adta meg az alkalmat a 16 oldalos, ügyesen csinált ujság megjelenésére, melyben elejétől végig sziporkázó ötletek vannak a katonai életből merítve. *A Nagy Harang* mai számát egy szörnyen komoly vezércikk nyitja meg, melyet nyomban követ az országgyűlés, a hírrovat, irodalom és művészet, nyiltér, továbbá egy secessios regény a kincstári hölgyekről, végül szerk. üz. és hirdetések. Van azonfelül a vonal alatt vers, tárcza stb. Az ügyes lapocska jelentékenyen emelte a Ronacher-est hangulatát. ¶

* **Az aradi vonós négyes utolsó, márczius hó 4-iki kamarazene estélyének részletes műsora a következő:**

Szeghő: A-dur vonós-négyes (Ujdonság).

Rubinstein: d-moll hangverseny, zongorán, előadja: *Schreyer Harry*.

Mozart: g-moll vonós-ötös.

Az egész közönség élénken érdeklődik az élvezetes műsoru, utolsó kamarazeneestély iránt.

* **Primadonna-reklám.** E cím alatt megjelent színházi híreinkre vonatkozólag *Gonda József* dr. zombori hírlapíró az alábbi helyreigazítást közli velünk:

Nem áll az, hogy *Pálffy Nina* Zomborban *lejárta* volna magát, mert az elmúlt szezonban a közönség valóságos ünnepele minden fölléptét s csokrokkal és virágokkal halmozta el. Nem áll az, hogy *Pálffy Nina* önmagának rendelt volna virágcsokrokat, mert rendelt számára eleget a zombori intelligencia, melynek úgy a kegyében és szeretetében volt, mint még kevés elődje. Teljességgel nem áll az, hogy a közönségnek a *Pálffy Nina* iránt megnyilatkozott szeretete kapcsolatba hozható volna a *Pálffy udvarlóival* s nem áll végül az, hogy dr. *Fuchs orvos* virágcsokrokért perelte volna a zombori kir. járásbírósa előtt a primadonnát.

A mi azonban igaz, az a következő: *Pálffy Ninát* ünnepele a zombori publikum s a kollégialis irigység kifolyása volt a *Primadonna-reklam* címmel, legelső ízben a Pécsi-Napló-ban megjelent közlemény s e cikk célja semmi egyéb nem volt, a kedvelt primadonna művészi reputációjának meghurcolásánál.

A mi a dr. *Fuchs-féle* s a fővárosi lapokban is kommentált kacsát illeti, ebből az a tény, hogy *Pálffy Nina* dr. *Fuchs zombori orvost* magánlaksértés vétsége miatt feljelentette. Ez a büntető ügy azonban az ítélet előtt békés uton befejezést nyert.

Wekerle Sándor és az Országos Kaszinó zsidó tagjai.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, február 27.

Visontai Soma a képviselőház ülésén megtámadta volt *Wekerle Sándort*, mint az *Országos Kaszinó* elnökgazgatóját, hogy az igazgatása alatt álló kaszinó tüntetőleg nem vesz fel tagjai közé zsidókat. A támadás nyilvánvalólag az *Egyedi Artur* esetére tekintett vissza, a kit *Aczél Béla* báró ajánlott, mégis visszautasított a választmány.

Wekerle ma egy újságíró előtt nyilatkozott erről az ügyről. A támadást visszautasította, mint épenséggel nem lojálisat, mert olyan helyen hangzott el, a hol neki nincs módja véde-

keznie az ellen, s igyekezett másfelől mentgetni a kaszinó eljárását. Az elsőben teljes igaza van *Wekerle*nek, a másodikban az ő igyekezete nem tud elfogadható okokat felhozni.

A nyilatkozat lényege ez:

— Igen jól tudom — mondá *Wekerle* — hogy a *Visontai-Polónyi társaság* épen nem rokonszenvez személyemmel. De meglehetősen furcsának találom, hogy oly módon támadnak, mint *Visontai tette*, olyan helyen, a hol jelen nem vagyok és így nem válaszolhatok.

Visontai azt állította, hogy én demokratának mondom magam és még sem veszem be a zsidókat a kaszinóba. Ez egy kis tájékoztatásra vall részéről. — Első sorban a demokratizmus nem vonható egy kalap alá a zsidó kérdéssel. Van zsidó arisztokrácia is. Az Országos Kaszinónak van legalább is 40—50 tagja, a ki zsidó volt és áttért. Ezek közül nem egy, szerepet is visz a kaszinó közéletében. De van zsidó tagja is.

En soha ilyen tekintetben állást nem foglaltam. Ez a dolog a választmány hatáskörébe tartozik. A választmányi szavazatok két harmada szükséges a beválasztáshoz.

Egyedi Artur esete volt az, a melyre vonatkozólag *Visontai* beszélt. *Egyedi Arturt Aczél Béla* báró ajánlotta. Hogy be nem választották, annak egyedüli oka az volt, hogy a nyár közepén igen kevesen voltak jelen, talán 15 és bár meg volt a többsége, az nem volt a megkívánt kétharmad többség. Ez azonban inkább arra vezethető vissza, hogy többen voltak a tizenöt közül, a kik abból az okból nem akarták felvenni, mert ugyanis sok sportsmann van már a kaszinóban.

Az Országos Kaszinó nincs ellene a zsidó tagok felvételének, bár amennyire a választmány hangulatából látom, nem is lehetnek a maga részéről. Hogy azonban határozott ellenző álláspontot foglalna el, az nem felel meg a valóságnak. Épen *Visontai* és hasonló nézetten levő társai azok, akik elriasztanak a tag ajánlástól hasonló esetekben mindenkit.

Ezek *Wekerle* főbb nyilatkozatai. Sajnos, ő sem tagadhatja el az Országos Kaszinóban nyilván uralkodó szellemet, amelyet enyhén úgy fejez ki, hogy ott nem keresik a zsidó tagokat. Az *Egyedi Artur* dolga némileg elévült ugyan, már ahhoz, hogy újra foglalkozzunk vele, de szívesen egy ellen, hogy a sportsmannsége nem akadály volt, hanem talán az egyetlen ajánló tulajdonsága a választmány szemében. Mert azt nem hisszük, hogy a kaszinó numerus clausus hozott be az egyes foglalkozások szerint tagjaira s a sportsmannek száma épen be volt töltve.

Bűnös szerelem.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, február 27.

Szent-Pétervárról rémes büneset leleplezését jelenti a táviró. Egy iszonyu családi tragédiától ad számot a távirat; családi tragédiáról, a melyben az orosz főnemesség legelőkelőbb sarjai szerepelnek mint vérfertőző házasságtörők és gyilkosok.

Ortschin Dávid herceg a hős ebben a bűnös regényben. Két év előtt eljegyezte Szent-Pétervár arisztokráciájának egyik legbájosabb hölgyét, azután bátyjával a Kaukázusba utazott, hogy ott megosztózzanak atyjuktól örökölt nagy birtokaikon, a melyeket eddig osztatlanul közösen birtokoltak.

Sok ideig tartott az osztózkodás, s ez alatt a két testvér folyton együtt volt a Kaukázus rengetegei között. De nem voltak egyedül. Harmadik volt köztük az idősebbnek szép felesége.

Ragyogó, édes szép asszony, — gonosz vérű, bűnös, rossz asszony.

A megosztás megtörtént, de az ifju herczeg csak ott maradt. Ott tartotta a bűnös szerelem, a szép asszony tüzes csókja, forró ölelése, a szép asszonyé, a ki az édes bátyja hitese felesége volt.

A bűnös viszonyt megtudta a herczeg menyasszonya. Sietve utazott Pétervárról hűtlen vőlegénye után a Kaukázusba. Szeméretetve gyalázatosságát, kérte, hogy hagyjon fel a bűnös viszonytal és jöjjön vele innen messze, minél messzebb. Hogy nem használt a kérés, fenyegette is. Aztán . . . Aztán multak a napok, hosszabb idő mult már el azóta, hogy a leány odaérkezett, s egy napon eltűnt ő is, meg az idősebbik Orschin herczeg is, a bűnös asszony férje.

Egy időben tűntek el, bizonynyal együtt tűntek el, beszélt a fáma. Megszöktek egymással, mondták. Állítólag Magyarországra jöttek, egy vidéki városkában huzódtak meg és itt élték világukat.

A fiatal herczeg a kettéosztott birtokot egyesítette s most már mint a saját maga birtokát kezelte. A bátyja feleségével nyíltan élt együtt. Az emberek eleinte sokat beszéltek erről, de azután megnyugodtak benne, hogy ez a kölcsönösség: az idősebb Orschin herczeg megszöktette a fiatalabbik menyasszonyát, ez hát viszont a bátyja feleségét szerette el. Lassan feledésbe is ment ez az egész história. Két év nagy idő, — az emberek már nem beszéltek az Orschinok bűnös családi életéről.

Tegnap óta azonban újra az Orschin-család a közbeszéd tárgya az orosz arisztokrácia körében. A fiatal herczeget elfogták, mint testvérgyilkost és mint menyasszonya gyilkosát. Mert nem szökött meg az idősebb Orschin az öccse menyasszonyával, hanem megölte őt is, menyasszonyát is a fiatal, hogy magáévá tehesse bátyja feleségét, akit szeretett isteni és emberi törvény tiltotta szerelemmel.

Megölte és elföldelte őket két év előtt. És tegnap ez kiderült. Munkások földet hánytak és e közben két csontváza bukkantak. A hatóság vizsgálat kiderítette, hogy a két csontváz az idősebb Orschin herczegé és az öccse menyasszonyáé. Nyilvánvaló volt, hogy csak büntény áldozatai lehettek, s kiderült, hogy a bűnös a fiatal herczeg volt.

Letartóztatták és vallatóra fogták. Nem soká tagadt. Ekkor kedvesét kereste fel a rendőrtisztviselő. Mikor az asszony a rendőrt meglátta, kiugrott az emeletnyi magas ablakon az udvar mélyébe. Azonnal szörnyet halt.

Egyedül a fiatal Orschin herczeg vár a földi igazságtéves büntető ítélkezésére. Ez a büntetés kegyetlenül szigorú lesz, — méltó a sok bűn mérhetetlen nagyságához és aljasságához.

MULATSÁGOK.

(=) **Rochaner-estély a várban.** A várbeli tiszti kaszinóban ma volt a befejezője azoknak a sikerült estélyeknek, melyeket a tisztikar az idei farsang alkalmából rendezett. Ma ismét Rochaner-estély volt soron, melyben mulatságos, nevetető számok kerültek előadásra. A műsor befejeztével táncz következett. A mulatság rendezősége élén, mint a többi alkalommal, most is *Wachenhausen* őrnagy és *Hilmár* főhadnagy állottak. Az estély érdekessége volt egy alkalmi lap, melyről lapunk más helyén emlékezünk meg.

(=) **Álarozos bál.** A farsang utolsó napjára kiválóan sikerült álarozos estélyt rendezett *Tamás János* ismert, jónévű aradi táncztanító. Az álarozos bál alkalmából óriási csödület ve-

rődött össze a Fehér Kereszt előtt, hová sürű egymásutánban érkeztek a változatos öltözetű álarozosok. Káprázatosan tarka képet mutatott a szálló nagytermének képe, hol zszibongó zajban, csengő kaczagás között gomolyott, kavardott a sok álarozos. A bálon megjelent hölgyek névsorait természetesen nem hozhatjuk, de ha kuriózumképen ide iktatnók a jelen volt férfi közönség névjegyzékét, az is igen diszes és érdekes névsor volna.

(=) **Műkedvelői előadás Nagybuttyinban.** A nagybuttyini szegény gyermekeket felruházó egyesület által rendezett műkedvelői színelőadást — mint levelezőnk írja — vasárnap tartották meg. Ez volt ebben az idényben második előadás, mely ugy anyagi, valamint erkölcsi siker tekintetével jóval felülmulta még az elsőt is, holott az is a legfényesebben sikerült. Színre került a Csiky Gergely *Nagymama* című vígjátéka, mely alkalomból a Zóna-szálloda nagyterme zsufozásig megtelt Buttyin, Borossebes és a környék előkelő közönségével. A szereplők kellemes és élvezetes estét nyújtottak a közönségnek. Első sorban kell kiemelni *Klein Józsefet*, mint rendezőt, kinek buzgalma tette lehetővé a fényes sikert továbbá *Kiurszky Iván* községi jegyzőt. A szereplők közül kiemelkedett: dr. *Fekete Józsefné* ki a nagymama szerepét kitűnően alakította; *Kiurszky Ivánné*, ki igen ügyesen játszott; *Popper Irma* állami tanítónő ki művészies játékával elragadta a hallgatóságot; a fiatal dr. *Dénes Jakabné*, ki az öreg Trezsi szerepét pompásan adta. A férfiszereplők közül *Domokos László Hartmann*, *Salamon*, *Szekeres Károly*, *Gombos Antal* játékaikkal a kényes igényeket és kielégítették. Játszottak még: *Nagy Sándor*, *Szücs Margit*, *Popp Emilia*, *Steinberger Katicza*, *Fritz Teréz* és *Juliska* és *Klein Anuzci*. A színelőadást 200 terítékű társasvacsora követte, melyen *Ormi Mór* dr. a borossebesiek nevében és *Popper Ignác* a buttyiniak nevében mondtak lelkes felköszöntőket. A kedélyes társasvacsorát táncz követte, melyen a talp alá valót *Háza Gyusza* abrudbányai zenekara huzta. A mulatságban a következő hölgyek vettek részt:

Asszonyok: Dr. *Fekete Józsefné*, dr. *Dénes Jakabné*, *Kiurszky Ivánné*, *Popper Irma*, *Leinvatter Gyuláné*, (Borossebes.) dr. *Csillag Ignáczné*, (Borosjenő) *Mizeri Jánosné*, (Kiszindia.) *Szekeres Károlyné*, *Maknérné Valemáre*, *Komponás Istvánné*, *Rechnitzer Sándorné* (Kujed), *Kohn Henrikné* (Kiszindia), *Kerényi Oszkárné* (B.-Sebes), *Nika Sándorné* (Almás), *Drágaacsan Miklósné* (Alcsill), *Krisnik Arkádné*, *Popa Györgyné*, *Zsorza Jánosné*, *Lorencz Eugenia* (Diéts), *Fischer Arminné* (Dézna) stb.

Leányok: *Csillag Malvina* (Borosjenő), *Brankován Ibolya*, *Muntyán Aurélia*, *Dempf Mariska*, (Borossebes), *Kohn Ilona* (Algyest), *Rázel Irénke* (Borossebes), *Eliás Sarolta*, *Ek Emma*, *Szücs Vilma*, *Führer Szerén* stb.

(=) **Táncmulatság Siklón.** Folyó hó 24-én este a siklói iparos ifjuság a magyarnyelvű községi népiskola javára szépen sikerült táncmulatságot rendezett. Felülfizettek: *Friedmann Pál* 12 kor., *Fodor Mihály* és *Szekeres Antal* 1—1 kor., *Hegedüs Pál* 60 fillér, *Dvorcsák István* 40 fillér (*Simánd*), összes felülfizetés 15 korona. Jegyeiket megváltották: *Salacz Gyúia* (Elek), *Ivankovits Ernő* (Elek), *Halmay Henrik* (Elek) *Schill József* (Arad), *Horváth Gyula*, *Farkas Samu* 2—2 koronával. *Kokas József* (Kisjenő), *Szabó Lajos*, *Opravill Dezső* és *Farkas Izsó* (B.-Gyula) 1—1 koronával. Összesen 10 korona. Belépő díjakból befolyt 36 korona, összes bevétel 67 korona, melyből leütve a 44 korona kiadást, marad az iskola javára 23 korona tiszta jövedelem.

Mi történt az éjjel?

(Karevél napja. — Pofon a Fehér Kereszt előtt. — A spanyol grand és a füstölt kolbász. — Egy régi mese új csattanással. — Pierrot a targonczán. — Epilogus.)

Arad, február 27.

Bolondul kalandos éjszaka volt a mai, az egyetlen mulatságos gyásznap. Ez a paradoxon tényleg létjogot nyer a farsang utolsó éjszakáján, mikor a herczegi lump, az örökemlékü *Karnevál* halálának napját üljük meg, halottámasztó, fene vig dárídót csapván erre az al-

kalomra. A plátói poézisnak ezen az éjszakán nincs szerepe; az álaroz alatt, — hiába való lévén ugyanis, — nem szokás elpirulni, legfeljebb belepirulni egy csók forróságába, egy ölelés erejébe. Könnyelmű megfeledkezés, tűz, ragyogás, ez az utolsó farsangi éjszaka képe — a mesékben mindig, de nem mindig az életben. Nagy szerepe van ilyenkor a mulatságos ostobaságok mellett a közönséges üzérkedések, a tolvajok működésének, a zseb-vágó, betörői be nem jegyzett czégek munkálkodásának s bizony az ügyeletes rendőrtiszt sóhajtvá fekszik a városháza inspekziós szoba ágyára, abban a nem éppen kecsegtető, de annál biztosabb reményben, hogy ezen a viharos éjszakán igen sürűn fogja felkölteni. A „Jelen-tem alásan“ szóval kezdődik az ilyen költségetes jegyzőkönyvvél, orvosi látletelekkel végződik. A mai éjszakának sok ilyen és nem ilyen kalandja közül itt hozzuk egynéhányat.

Óriás esödület volt ma a Fehér Kereszt előtt, hol maszkalálni gyűlt össze a közönség. A szálló nagytermében álarozos bál volt és sürű csapatokban érkeztek oda az álarozosok. Mikor a szinbázból kijövő publikum megszaportotta a sokaságot, akkor történt a következő mulatságos eset.

Egy külvárosi kereskedő megállított egy csinos, tamburinos cigányleányt s mikor az balra, jobbra kitérni igyekezett előle, fel akarta emelni az álarozát. A következő pillanatban csattanás hallatszott, a kereskedőt a cigánylány *pofon vágta*. A pofon igen erős volt s a kereskedő dühében letépte a tamburinos amazon álarozát.

— *Blau ur, maga az!* — kiáltott fel az elképedt kereskedő, rámeredve a sugár cigányleányra, kinek orra alatt hatalmas, vörös bajusz ékeskedett.

— *Bocsánat szomszéd ur — mentegetődzött a cigányleány, de nem láttam jól az álarozon át, maga meg ugyancsak megcsipte a nyakamat.*

A folytatását nem tudjuk a dolognak. Ha van a két urban egy kis fogékonyság a farsangi hangulat iránt, nem kerül a pofon a járásbírószág elé.

A Szent-Pál utczában ugy fél 10 tájban nagy lárma volt. Egy öt tagu álarozos csoportot vett üldözőbe egy szomszédos utcza háziur. Végre sikerült őket utólélni a zsidó templom sarkán. Itt többek segítségével közre fogták őket s a háziur kemény hangon kérdezte:

— *Hol a füstölt kolbász?*

— Négy pár volt a konyha asztalon s ezek elvitték — panaszkodott a körülállóknak.

Rendőrség is került s az álarozosokat bevitték a városházára. Ott azután le kellett venni az álarozot, daczára, hogy még nem volt éjfél. Az álarozosok között *három nő volt*, jómódu polgári család tagjai, az őket negyediknek kísérő bátyjokkal. Az ötödik, ki *spanyol grandnak* volt öltözve, foglalkozás nélküli péklegénynek vallotta magát. Kikutatták valamennyit s egy pár kolbászt a spanyol grandnál találtak meg, kinek ezt az egy párt nem sikerült utközben észrevétlenül elejteni.

Képzeltető a rendőrség elé került leányok szégyene, amit a péklegény miatt szenvedtek. Ez a spanyol grand különben utközben csatlakozott hozzájuk s ők előkelő ruhájok miatt magukhoz fogadták.

A leányok és bátyuk természetesen megszabadultak, a grandot azonban ott tartották a rendőrségen.

A következő dolog, mely egy ismert *aradi ügyvéddel* esett meg, egészen a kalendáriumbeli farsangi humoreszkek kitaposott útján indult egy bizonyos darabig, de ott azután, kaczagtatóan új fordulatot vett.

Az említett ügyvéd, az álarcos bából haza kísért egy karcu dominót, melynek selyem szövete, mint ilyenkor szokás, sokat sejtetett. Sok szabadkozás után engedte meg a diszkrét dominó, hogy haza kísérhesse udvarlója, de végre megengedte s ők mentek.

Egyik utcát a másik után hagyták el, végre abba az utcába érkeztek, melyben az ügyvéd lakott. A hűvös éjszakai szélben borzongva eszébe jutott a kalandos urnak az a sokszor megismélt történet, mikor valaki a saját feleséget kísérte haza az álarcos bából. Világosan látta, hogy vele is ez a kaland esett meg, mikor a kapuhoz értek. Ekkor hirtelen eszméje támadt, melylyel ő kerekedett felül.

— Rajta csiptelek rossz asszony. Tudtam, hogy te vagy — suttogta karját megszorítva, mikor a házmester kinyitotta a kaput.

A dominó rábámult, azután mentek fel az emeletre, az ügyvéd ajtajához. Itt a hölgy kihuzta zsebéből a kulcsot, kinyitván az előszobát, hova beléptek, s innen balra, hol a szobaleány fiülkéje van. Ekkor a dominó már levette az álarczát s az ügyvéd ráismert a — *szobaleányára*.

A szobaleány fiatal volt és csinos s ha az ügyvédnek jó érzéke van, befejezi a kalandot. — De ő neki nem volt jó érzéke, mert kirohant a lakásból s még a Zemplényi-ben el is mesélte az éjjel a kalandját, kellő diszkrétció mellett egy társaságnak.

Hogy a kalandot elmondottuk, az a diszkrétció hü betartását bizonyítja.

A berugott Pierrot, kit véres fejjel szállítottak a rendőrség targonczáján a rendőrségre, egyszerű történet, de igen érdekes kép, különösen, ha meg van a kellő holdvilág is hozzá.

Kevés fejedelemnek van annyi kísérete, mint amennyi egy ilyen targonczának jutott ma az Andrassy-téren. A látványosságra éhes publikumot különben a Pierrot méla nótája vonzotta, mely eképp hangzott ki a targoncza homályából:

Három rövid szivart veszek,
Ha elszívom, rosszul leszek.
Rosszul leszek, mint egy állat . . .

Ez a farsang allegóriája a naturalisták szempontjából. Az epilógus (mert hogy is fejezhetnők be egy ilyen éjszaka történetét epilógus nélkül) a házmesterek dolga, mikor a piszkos szürke hamvazó szerdai hajnalban szimbolikusan, bagózva seperik a szétaposott narancshéjat, meg az elfoszlott rongyokat az aszfaltról . . .

Sipulusz telefonál.

— Az „Otthon” körből. —

Budapest, február 27.

A mióta a dél-afrikai harcztéren kissé fordult a koczká s az angolok szorongatják a burokat, különösen pedig, a mióta Kronje leonidási hősiséggel harczol a tulerő ellen, a budapesti közönség még lázasabban érdeklődik a transzváli háboru iránt. Napok óta egyre csilingel a szerkesztőségi telefon és a kérdezősködésnek vége-hossza nincs.

— Mi hír a harcztérről? — ez a stereotipe kérdés.

Ez hangzik naponként számtalanszor a „B. H.” szerkesztőségében is, a melynek tud-

valevőleg Sipulusz egyik főereje. Az örökvidám Sipuluszról tudni kell, hogy nagy előszeregettel telefonál. Mihelyt megszólal a telefon. Sipulusz odaugrik s a kagylóba harsog. A telefonáló és Sipulusz között aztán ilyen párbeszéd folyik le:

Telefonáló: Halló! Halló! Ki az?

Sipulusz: A Szolga!

Telefonáló: Ugyan kérem nem tudja, mi ujság a buroknál?

Sipulusz: (Rezgő hangon.) „Infandum regi-na jubes renovare dolorem!”

A kagylón át csörrenés hallatszik.

Telefonáló: De az istenért, ki beszél ott?

Sipulusz: A szolga!

Telefonáló: Hát maga latinul is tud?

Sipulusz: Fájdalom, hat réaliskolát jártam.

Telefon: Köszönöm!

Igy készítelte el ezt a párbeszédet maga Sipulusz az Otthon körben. A hallgatók között volt Barna Dóri és Szomaházi István, a „vig bohémekhez” címzett társas czég. Az Otthon két „kedélyes apja” összenéz, mint két augur — sötéten és ravaszul. E percztől figyelemmel kísérik Sipulusz minden lépését s a mikor egy kronjei mozdulattal fizetésre inti a pinczért, Barna Dóri közömbös hangon kérdi:

— Hova mész Sipulusz?

— A szerkesztőségbe, dolgom van; — szólott gyanutlanul a Napoleon öcsém anyja.

Sipulusz távozik, Barna és Szomaházi pedig összebujnak és suttognak, tanakodnak egy ideig. Majd hirtelen felállanak és Béli Izort, az „utolsó magyar dzsentimént”, Makait, a koszorust és Béni Vilmost, a félreismert poétát koronatanukul hiva, gyors léptekkel a telefonhoz sietnek. Szomaházi megkapja az egyik kagylót, a másik felett a többi négy osztozódik. Szomaházi erre felhívja a „B. H.” szerkesztőségét s a mikor pár másodperc múlva csakugyan a Sipulusz hangja kiáltja a Halló!-t — dörgő hangon kérdezi:

— Ki beszél?

Sipulusz: A szolga.

Szoma: Ugyan kérem mi a legújabb hír a harcztérről?

Sipulusz: Honny soit, qui mal y pence!

Szoma: Micsoda?

Sipulusz: Honny soit . . .

Szoma: De hát ki beszél ott?

Sipulusz: A szolga.

Szoma: Ugyan menjen maga kis hamis maga biztosan a Gutius!

Sipulusz: (dühösen.) Miért épen Gutius! Hiszen Guthy nem is tagja a szerkesztőségnek!

Szoma: Nekem akarja maga mondani! Ilyen jó viczcset csak Gutius tud csinálni. Tudom a Napoleon öcsémből!

A kagylóból egy-két szarvu állat neve hangzik dühösen, mire a társaság harsogó kacagásban tört ki.

Sipulusz azóta nem telefonál.

HIREK.

— Az udvar köréből. *Ferencz Salvator* főherczeg feleségével, *Mária-Valéria* főherczeg-asszonnyal ma reggel a keleti pályaudvarból 8 óra 40 perczkor Bécsbe utazott. A király, mint már említettük, holnap, szerdán este 8 óra 40 perczkor hagyja el a fővárosunkat.

— A vasárnap a minisztériumokban. Budapesti tudósítónk táviratozza: *Szell Kálmán* miniszterelnök az összes minisztériumokban elrendelte a vasárnapi munkaszünetet. A hivatalnokok közt nagy az öröm.

— *Bánffy Dezső* bárót a Budapesti Bank-egyesület és a Győr-sopron-ébenfurti vasut elnök-igazgatóvá akarja választani. A választás a legközelebbi napokban lesz.

— *Czafolat Wlassics lemondásáról*. Erdekes kijelentést tett ma *Szell Kálmán Dessewffy* püspöknek. Mint egy távirat jelenti, a püspök megkérdezte a miniszterelnököt, hogyan vélekedik a katolikus autonómiáról, mire *Szell* így felelt:

— *Mig Wlassics*sal meg nem állapodtam, addig nincs véleményem.

Ez a kijelentés indirekt megczafolása a *Wlassics lemondásáról* keringő híreknek.

— *Változás a sorozó bizottságban*. Az aradi sorozó bizottság polgári elnökét, a polgármestert ezideig mindig *Institöris Kálmán* főjegyző helyettesítette, míg most, a főjegyző beteg lévén, a sorozásnál *Sarlot Domokos* főkapitány lesz a helyettes elnök.

— *Hamvazó szerda*. *Finita la comédia*. A mai nappal véget ért a mulatozásoknak, a viradatig tartó szuppé-csárdásoknak hivatalosan kijelölt ideje. És most már hamvazkodhatunk azokért az áttánczolt farsangi éjszakákért, amelyeknek majdnem mindegyikén volt, aki felsóhajtott, hogy „bár csak ez az éjszaka, ezer napig tartana”. Nem tartott addig, végére jutottunk, bármennyire szerettük is volna elnyújtani azokat az ezeregyébe illő estétet, pompázó multságokat, amelyeknek éppen nem volt szükében az idej farsang. Ma utoljára jöttek fel a csillagok, hogy tanui legyenek az utolsó farsang-napig kitartó tánczoló párok fáradhatatlanságának, és most itt a hamvazó szerda minden szürkeségével. Ez a világ rendje. Farsang, multság, vigadozás az egész vonalom es utána a bójt, a megbánás . . .

— *Kinevezések a honvédelmi minisztériumban*. A m. kir. honvédelmi miniszter *Schweitzer* Károly miniszteri segédtitkárt miniszteri titkárrá, szentléleki *Szent-Leleky Géza* miniszteri fogalmazót miniszteri segédtitkárrá, *Szuper* Zoltán dr. miniszteri segédfogalmazót miniszteri fogalmazóvá, *Göbel* János segélydíjas miniszteri fogalmazó gyakornokot miniszteri segédfogalmazóvá, végül *Staub* Elemér díjtalan miniszteri fogalmazó gyakornokot segélydíjas miniszteri fogalmazó gyakornokká nevezte ki.

— *Kikelet*. A borongós, nedves, hideg tél bucsuzni készül és küszöbön van már a meleg, rügyfakasztó kikelet, a tavasz. Az égboltozat teljesen kitisztult. Pár nappal ezelőtt még hideg szél süvített az utcákon, szítálva hullt az eső és komor felhődarabok uszkáltak a magasban. Aztán egyszerre felszáradt a földről a nedvesség, eloszlottak a felhődarabok, kéken mosolyog az ég és aranyszínben ragyog mindenfelé a napsugár. Szín, melegség van a levegőben, amely kicsalja az embereket a bezárt szobákból a szabadba. Az utcák megnépesedtek s a déli órákban szép asszonyok, fiatal lányok sokasága járja a korzót, amely mindig legkedvesebb sétahelye tavasszal az uri társaságnak. A sötét színű ruha sem dominál többé. A derűs, világos szín az uralkodó s rajta sok-sok virág. Imitt-amott feltűnik olykor egy-egy napernyő is. Minden hirdeti a kikeletet, a tavaszt, amely közeledik, jön gyorsan s már itt van, bár nem lehetetlen, hogy egy kis tél még elébe kerül.

— *Elhunyt újságíró*. Szomorú hírt hoz a táviró Kolozsvárról. A magyar sajtónak egy derék, fiatal munkása, a hírlapirodalomnak egy tehetséges tagja, ifj. *Téglás Gábor*, mint az igaz részvéttel értesülünk, 22 éves korában meghalt Kolozsvárott. Hosszasan szenvedett, a míg végre a halál megváltotta szenvedéseitől. Temetése ma volt.

— *Az énekesnő varrónője*. *Pálfy* Nina, az aradi szintársulat volt énekesnője, ki most Zomborban játszik, feljelentést adott be a bíróságnál B. aradi varrónő ellen — sikkasztás miatt. Azzal vádolja, hogy a varrónő 250 korona értékű ruhát, melyet igazítás végett adott át neki, elzalogosított,

vagy más módon, de eltüntetett. A vizsgálatot már megindították.

— **Hajótörés** Stassnitz-ból táviratozzák: A *Rex* svéd postagőzös Böbme mellett (Rögen sziget) zátonyra jutott *Öt asszony a tengerbe fullt*. A *Rex* postagőzös sűrű ködben és északkeleti szél mellett feneklett meg. Az öt áldozat a partra szállásnál fullt a vízbe. A hajó többi személyzete, az utasok és a posta még a megfeneklett hajón van.

— **A Nemzetitől a Vigszinházig és vissza.** *Jászai* megy, *Csillag* megy, *Hegedüs* jön, *Gaál* jön, *Láng* jön. A Nemzeti megy a Nemzetiből és a Vigszinház beköltözik oda. — Hegedüs Gyula 1902. július 1-től tagja a Nemzetinek, addig szerződése köti a Vigszinházhoz. Gaál Gyulát is szerződtette *Keglevich*, de ő is csak egy esztendő múlva lesz szabad. *Lángh* Lajos a Vigszinház ügyelője, őt is szerződtette *Keglevich* a Nemzetihez és ő már ez idén júliusban átmegy. — Igazgatót is keresnek már a Nemzetinek *Festetich* helyett, a kit felmentettek ettől az állástól. Hir szerint *Ditrói* Mórt szerződteti erre az állásra *Keglevich*, — természetesen a Vigszinházról. Lehet ugyan, hogy *Somló* Sándor lesz az új igazgató, vagy *Várady* Antal, vagy *Ambrus* Zoltán, vagy *Keszler* József. Sok minden lehet, — talán még az is, hogy a Nemzetiből egyszer újra színház lesz. Akkor azonban *Keglevich* remélhetőleg már ismét a Vigszinházban lesz.

— **A rendőrség tevékenysége és az új bűnvádi eljárás.** Ugy látszik, a rendőrség mostani tarthatatlan állapotán akar segíteni a belügyminiszter, midőn most körrendeletet küld a törvényhatóságokhoz. A körrendelet mely ma érkezett *Aradra* a rendőrség tevékenységéről kimutatás felterjesztését rendeli el.

— **Luccheni merénylete.** Genfből táviratozzák: *Luccheni*, ki a kihallgatás során tagadta, hogy a börtönigazgatót meg akarta ölni és kijelentette, hogy nála talált szerszámot arra a czélra tartogatta, hogy *öngyilkosságot* kövessen el, nem bírói uton, hanem fegyelmi uton fogják hosszabb magánfogsággal megbüntetni.

— **Szemle a sterilizált tej-termelőben.** Megirtuk, hogy *Singer* János dr. orvos és *Rozvány* György gyógyszerész sterilizált tej-termelőt állítottak fel *Aradon*. A hatóság ma tartotta meg a helyszínen a szemlét, melyen résztvettek: *Sarlot* Domokos főkapitány, *Posgay* Lajos dr. főorvos, *Virágh* Lajos főmérnök, *Reicher* Károly alügyész, *Sztankovics* Milos tüzoltó-főparancsnok, *Angel* István dr. fogalmazó. A tej-termelőben semmi kifogásolni valót nem talált a bizottság.

— **Zágrábban tüntetnek.** Tegnap ismét szerb ellenes tüntetések színhelye volt Zágráb. A szerb bank palotája előtt folyt le a tüntetés a késő esti órákban. A tüntetők diákok s a hozzájuk csatlakozott utcai népség voltak.

— **Abczug szerbek!** hallatszott száz és száz torokból s egész középör röpült az ablakok felé.

A rendőrség nagy számmal vonult ki s a tömeget széjjeloszlatta. Számos elfogatás történt.

— **Öngyilkos gazdász.** A kassai gazdasági tanintézetben öngyilkosságot követett el tegnap egy első éves hallgató. Több társa szemelattára forgópisztolyal főbe lötte magát. Tudósítónk az öngyilkosságról a következőket jelenti: *Erber* Gyula az öngyilkos fiatal gazdász komáromi módos szülők gyermeke. A tizenhét éves fiatalember egyike volt az intézet legcsinosabb, legderékasabb hallgatóinak, mint vidéki fiu az intézet konviktusában lakott. A gazdag szülők gyermeke, ki otthon a legnagyobb kényelmet, korlátlan szabadságot élvezte, csak nehezen tudott beletörődni a konviktusban uralkodó katonai fegyelméhez, s így nem csoda, ha az év folyamán a büntetési naplóban kisebb vétségeikért neve többször szerepelt. Az ily bánásmódhoz nem szokott fiatalember napról-napra jobban elkeseredett. Három nap előtt konviktus gondnokával, valamiért összezördült, aminek következménye „consilium abeundi“ lett. *Erber* Gyulát a konviktusból s intézetből

kizárták. Három napig lakás nélkül, étlen-szomjan ödöngött a városban, hol egyik, hol másik künn lakó kollégájánál nyerve éjjeli szállást. Tegnap reggel édesapja egy sürgönyben hírdta, hogy Kassára érkeztek. A kicsapott fiu megrémülve szaladt az intézetbe, hol egy pár volt kollégájától tanácsot kért. Akkor már valószínűleg el volt határozva a legrosszabbra. Négy társával: *Pap* János, *Bignio* Géza, *Hornyánszki* Aladár és *Gullner* Elemérel indult kifelé, s a *Csermely* kis hidacs-káján megállottak. *Erber* pár lépésre hátrált a beszélgetőtől s nevetve kiáltott feljűk:

— Szervusztok, fiuk.

Egy hatalmas dörrenés s ott feküdt a kicsapott diák összeroncsolt agygyal, füstölő pisztolyal. Az öngyilkosság szemtanui halál-sápadtan rohantak az intézetbe, s telefonon rögtön értesítették a rendőrséget. Édesapját a fiu öngyilkosságáról a következő lakonikus táviratban értesítették: „*Erber* József Komárom. Fia főbe lötte magát.“ Az öngyilkos fiu apján, mikor a táviratot megkapta, örülesi roham vett erőt. A temetés holnap lesz.

— **Szerelmi dráma.** Becsben egy *Berner* nevű pozsonyi születésű, volt hajóács, vasárnap délután egy vele együtt élő *Kaindl* nevű leányra és *Weber* kocsisra féltékenységből revolverből kétszer rálőtt és a leányt súlyosan, a férfit pedig könnyen megsebesítette. Ezután önmagát akarta agyonlőni, de a fegyver csütörtököt mondott. Ezután maga jellemkezett a hatóságnál.

— **Athelyezett óvónő.** A vallás és közoktatásügyi m. ki. miniszter özv. *Pfeiffer* Mihályné szül. *Petrik* Ilona borosjenői állami óvónőt a sándoregyházi állami óvodához áthelyezte.

— **Vér a csendőrszuronyon.** A napokban özvegy *Vulpin* Katalin lovrini házába ismeretlen gonosztevők betörték s az asszony kárára nagyobb lopást követtek el. Az esetről jelentést tettek a perjamosi osendőrőrsön, a melynek részéről tegnap reggel Lovrinba utazott *Rácz* őrsvezető esetfirtatásra. — Az őrsvezető a betérés tettesét kinyomozta *Lazarov* Vitályos rácz ember személyében s azt tüstént letartóztatta. Ez aktus alkalmával *Ádám* Miklós lovrini lakos összeütközésbe került a csendőrökkel, mire ezek az embert rendreutasították. *Ádám* Miklós ellenszegült a csendőröknek, sőt *tettleg* bántalmazta őket. Az inzultált csendőrök részéről *Rácz* őrsvezető szuronyos puskáját használta *Ádám* ellen. *Az éles csendőrszurony át-dőfte a dühöngő ember mellét*, úgy, hogy az hörögve, eszméletlenül bukott a földre. A rögtön előhívott orvos rendkívül súlyosnak találta *Ádám* állapotát. A perjamosi őrs távirati jelentésére a szegedi hadbírósról ma reggel Lovrinba utazott *Tukacs* Sándor százados hadbíró, akinek *Kricsfalusy* Jenő csendőrhadnagy szakasparancsnok segédkezik a vizsgálatnál. Lovrinban, mint tudósítónk jelenti, az eset nagy izgatottságot keltett s érdeklődve várják a hadbírói vizsgálat eredményét.

— **A csángó-magyar tanítók alapítványa.** A székesfőváros elhatározta, hogy a bukovinai csángók közt működő magyar tanítók javadalmazására 20,000 koronás alapítványt tesz. A közgyűlés e határozata felkerült a kultuszminiszterhez, aki tekintettel arra, hogy az alapítvány jótéteményeiben ez ország területén kívül működő tanítók fognának részesülni, az ügyet előzetesen közölte az osztrák kultuszminiszterrel. Ismeretes, hogy az osztrák miniszternél az alapítvány eszméje nem talált kedvező fogadtatásra, miért is a magyar kultuszminiszter értesítette a fővárost, hogy a további közvetítést az osztrák miniszter elutasító álláspontjával szemben nem vállalhatja el. A főváros tanácsa ennélfogva azt fogja javasolni a holnapi közgyűlésnek, hogy az alapítvány kamatainak felhasználása dolgában vegye igénybe a csángó-magyar egyesület közvetítését, s utasítsa a tanácsot, hogy a keresztlvitel érdekében tárgyalásokba bocsátkozzék az egyesülettel.

— **A zsinagógából.** Az aradi izraelita zsinagógában a péntek esti istentisztelet további intézkedése negyed 6 órakor kezdődik.

— **A háboru borzalmai.** A Sumatra hajóval százharminczhárom angol került vissza a dél-afrikai esataterőről. Egy párisi lap angol tudósítója sietett, hogy szem- és fültanuk elbeszélése alapján írjon borzalmas részleteket a lapjának, de csalódas érte. A százharminczhárom angol közül csak kettő állott szemben ütközetben a halállal, a többi csak szerencsétlen nyavalyás katona, aki mihelyt Afrikába ért, rögtön a kórházba került. Betegségbe, lázba estek és mivel semmi hasznukat sem vehettek, haza küldték őket. Most ott melengetik sovány tagjaikat a woolwichi kórházban a kályhák körül. Hanem két tiszt, az benne volt a tűzben. Az egyik *Forber* kapitány, aki *Elands-laagte* mellett egy *Hauser*-golyót kapott a vállába, a másik *Manbley* hadnagy, aki ugyanabban a csatában sebesült meg, s aki elmond egyetmást ilyenképpen:

— Alig kezdődött meg az ütközet és ágyunk alig kezdtek meg a működésüket, amikor egy boer ágyugolyó három lépésnyire előttem csapott le a földre. Ostorcsapáshoz hasonló ütést éreztem a homlokomon, mire elvesztettem az eszméletemet. Amikor magamhoz tértem, öt óra volt. A harc az elkeseredettség tetőpontjára hágott, egyre hallani lehetett a kartácsok sütyülését és az ágyuk bömbölését *Garmadában* heverték a halottak. Csak késő este találtak meg és vittek el a tábori kórházba.

A többi katona csak távoli trombitaszót hallott, csak egy volt közülök *Glenceoban*.

— Az ütközet előtt egy nappal lettem beteg — beszélt el — az ágyban feküdtem és rendkívül szenvedtem; de hallottam az ágyudörgést és sohasem fogom elfelejteni, amit ezen a napon láttam. Reggel csak ketten voltunk a nagy kórházi teremben. Délben megteltek az ágyak, este pedig már a padlón is feküdtek sebesültek és halottak. Némely ágyon három ember is hevert. Három nappal később a tábor és a várost oda hagyták és mi vissza maradtunk az orvosok őrzete alatt. Este, naplemente után hirtelen lódbogások zaja hallatszott az utcán. A boerok bevették a várost. Sohasem hittem volna, hogy ilyen nagy számban vannak. Néhány nappal később *Joubert* tábornok parancsára kiválogattak bennünket. A lábadozókat foglyoknak jelentették ki. A többieket *Ladysmithbe* küldték. Én ezek között voltam.

Amikor a tudósító távozott a kórházból, az egyik szobából éneklést és kacagást hallott. A kalauzóloja felvilágosította:

— Ezek örültek. Nyolcz katonát örülten hoztak vissza Afrikából.

— **Reklám a temetőben.** Az amerikai reklám még a temetőket is kihazsnálja. Így *New-Yorkban* egy virágokkal borított sirdombon ez olvasható:

— Itt nyugszik *John* *Smith*. *Colt* rendszerű revolverrel lötte magát agyon. Nyomban meghalt. A *Colt* revolver a legjobb fegyver a kétségbeesettek számára.

Egy másik sirkövön a következő felirat van:

— E kő alatt fog nyugodni egykor *John* *Bul-ton*, aki jelenleg a 15. evanue 57. szám alatt egy nagy börgyárnak az igazgatója.

Pensylvania egy temetőjében ez a felírás van elhelyezve:

— Ha nem akarsz e szomorú hely lakójává lenni, igyál a *Jones* *Lager*-féle likőrből.

— **Karikatura gyűjtő-előkelőségek.** Királyi személyiségek közül sokan nem haragudnak, ha karikatúrákat csinálnak róluk. Sőt sokan gyűjtik is őket. Az orosz czárnőnek nagy öröme telik az ilyen gyűjteményekben. Ő maga vadgossa ki az újságokból a férjéről megjelent karikatúrákat, amelyekből aztán egy külön e czélra tartogatott szobába tapétát csináltat. A *velsi* herczeg is barátja az ilyen gyűjteményeknek és sajátkezüleg vágja ki a képeket, amelyek róla viczcslapokban és folyóiratokban megjelennek. Minél erősebb a karikatura, annál nagyobb öröme telik benne. Az elhunyt lord *Randolf* *Churchill* is kívánta, hogy küldjék be neki mindazt, ami az ő személyére nézve „k-dvezőtlen“. *Bismarck* herczeg szintén gyűjtögette a viczcslapokban megjelent képeit. III. *Napoleon*ból sem hiányzott a humor s magántitkárainak kiadta az utasítást, hogy a

rávonatkozó különösen sikerült tréfákat és kápeket neki megmutassák.

— **Karikagyűrű helyett rabbilincs.** Igen épületes dolog történt Sarkad-Keresztúron. Egy odaváló módos gazdalegény esküvőre indult a szíve választottával. Tizenkét pántlikás szekéren, míg hujaszóval vonult a templom felé a nász sereg: a czifra vőfélyek, sok szoknyás nyoszonyai, meg az atyafiság férfiai-aszszonyai. Az első szekéren a boldog vőlegény vitte piruló mátkáját, aki ugyancsak huzódott az ölelés elől, csók elől, amiből pedig nyílt utcza során is kijutott neki bőven. Es a sor közepén, valahol a nyolczadik szekérben huzta a banda, huzta oly keservesen, hogy az ember szíve megesett rajta. Szóval nagy volt a jókedv, szinte hasogatt a levegőt a legények duhaj kurjantása. Ekkor történt azután, hogy két esendő jött szemben a lakadalmas menettel. A zsandárok megállították a kocsikat, s a násznép leirhatatlan rémületére, a templomtól, a boldogság küszöbéről tiz lépésnyire menaszszonya oldalán *letartóztatták a vőlegényt.* A vőlegényt, s még két czifrabotos vőfényt, akiket többszörös lopás miatt vontak ki a szabad emberek társadalmából. A skandálum óriási volt, a lakadalmi vacsora még ennél is óriásibb. Így eshetett meg — s ezt a történeti igazság kedvéért jegyezzük föl — hogy a botrány fölött egy óra alatt napirendre tértek, a lakzi ellenben vőlegény nélkül a kora hajnali órákig tartott. A parti azonban valószínűleg felbomlott.

— **A vőlegények figyelmebe.** D. M. kereskedő pár hét előtt eljegyezte P. K. vasuti hivatalnok Róza nevű 18 éves leányát. A vőlegény az eljegyzés alkalmából egy 200 forint értékű brilliant gyűrűt adott ajándékba a menyasszonynak. Később azonban a kereskedő meggondolta a dolgot, a házasságot üzleti szempontból nem találta megfelelőnek, levelet irt a leánynak, amelyben tudtára adta, hogy a kezéről lemond, ellenben a brilliant gyűrűről nem megjegyezte még, hogy jó lesz, ha a gyűrűt a levél vételétől számított 24 óra alatt visszaküldi neki, különben kénytelen lesz ezen igényét bírói uton érvényesíteni. P. Róza nem válaszolt a levélre, mire a volt vőlegény csakugyan keresetet adott a be bírósághoz, hogy kötelezze a leányt a gyűrű visszaadására. A bíróság azonban D. M.-et most a keresetével elutasította, mert a menyasszony csak abban az esetben köteles a vőlegénytől kapott ajándékot visszaadni, ha ő lép vissza a házasságtól, vagy pedig ha a vőlegénynek törvényesen elfogadható alapos oka volt arra, hogy a leány kezéről lemondjon.

— **Az anyagi érdekek szem előtt tartása korántsem önző dolog s legkevésbé akkor, ha bevásárlásokat eszközölünk.** Nyugodtan elmondhatjuk, hogy mindazok, kik szükségleteiket Porter Vilmos koronás áruházban, Aradon, az Andrassy-téren a Központi szálloda épületében szerzik be, máris előnyben részesítettnek a rendkívül jutányos árak folytán. Igazán csodálkozunk kell már akkor is, ha megsejteljük azon tárgyakat, melyek az egy koronás osztályban kaphatók. Olyan tárgyak vannak már ebben az osztályban is, amelyek a legkomolyabb használatra vannak szánva, különösen a háztartási cikkek, s már igen sokan elismerésüket fejezték ki a fölött, hogy a koronás áruház ilyen kedvezményben részesíti vevőit.

— **Elgázolt tanuló.** Budapesten az Andrassy-ut 86. számú ház előtt nagy csődület támadt ma reggel. rmbérgázolás történt. Egy kővel megrakott kocsis keresztül ment Spitzer Ferenczen, egy 11 éves tanuló. A súlyosan sérült fiút, kinek jobb lába valósággal ketté törött, a mentők a Rókusba szállították.

— **A gőzgépezők és gőzkazán fűtők legközelebbi vizsgálata** 1. hó 10-én fog megtartani. Jelenkezben lehet a m. kir. államépítészeti hivatalnál.

— **T. Üzletfeleink szíves tudomására** hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papírkereskedő urat (Szabadság-tér 20. szám. Telefon 265. sz.) képviselőséggel ruháztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

A hithű lapkiadó.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Nagyvárad, február 27.

Biharmegye egy kis városából írják nekünk, hogy ott csaknem vallási háboru ütött ki a helyi ujság csinálása közben. A mult év vége felé alapították ezt a lapot, melynek szerkesztésére a kiadó a helység számos tekintélyes, tollforgató emberét megnyerte. A lapocska gyorsan felvirult s idáig fáradatlanul teljesítette misszióját a kultura és közzgazdaság terén. Hanem most aztán váratlanul olyan esemény jött közbe, ami megzavarta a békességet a szabadsajtó műhelyében. A hitközség rabbija ugyanis magához hívatta a lap kiadóját és homlokát szigoru redőkbe vonva, mondta neki, baljós hangon:

— Kedves fiam! Maga eddig disze volt a hitközségnek. Példája a hitközségnek.

— No és talán most valamit vétettem?

— Vétett bizony.

— Micsoda? Talán bizony szivarra gyujtottam szombaton?

— Nem.

— Vagy pedig kocsira ültem? Utra indultam.

— Azt nem!

— Hát mit csináltam?

— Sokkal nagyobbat vétett a szombat ellen. Az ön nyomdájában szombaton dolgoznak.

A kiadó ur elvörösödve sütötte le a szemét a szigoru rabbi éles tekintete előtt. S megfogadta Ábrahám szakállára, hogy az ő nyomdájában ezentul szombaton meg nem mozdul egy dologtevő kéz. Ugy is történt! A lap kéziratái rendszeren csütörtök estig a nyomdába érkeztek s a kiadó tehát fokozott erővel dolgoztatott, úgy, hogy pénteken estére, mikor az esthajnali csillag felragyogott: már készen kikerült a lap a sajtó alól.

De hát nem oda Buda. Megtudta ezt a dolgot a lap főszerkesztője, aki nincs egy válláson a kiadó urral. Haragosan sietett a szerkesztőségbe és ráírvált a kiadóra keményen:

— Hát maga kutyafuttába összeittötte a lapot? Bizonyára tele van hibával! Hadd látom!

S alaposan szemügyre vette a kinyomatott példányokat s talált is bennük sajtóhibát, aminek az lett a vége, hogy megtiltotta a lap szétküldését.

— Nyomasson ezek helyett ujat! — adta ki a parancsot.

A dologból heves vitatkozás lett, amibe végül már-már a nyomda is beavatkozott: a szedőlegények is kitűzték a vallási háboru zászlóját és csatasorba állottak a főszerkesztő ellen. S a vallási villongásnak az lön a befejezése, hogy a lap a *főszerkesztő neve nélkül jelent meg.* A főszerkesztő megvált állásától s ezzel az ügy egyelőre el van intézve. De azért az izgatottság még nem csillapult le a helységben; még mindig élénken vitatkoznak az emberek: kinek van igaza, a kiadónak vagy a főszerkesztőnek?

Hiába, csak sok akadályjal jár a lapcsinálás a vidéken.

EGYESÜLETI ÉLET.

(*) Az aradi ipartestület a testületi alapszabályok 5-ik fejezete 12-ik §-a értelmében 1900. évi márczius hó 4-én délelőtt 9 órakor a testületi ház emeleti nagytermében XVI. rendes évi közgyűlést tartja, melyre a testület összes tagjai tisztelettel azzal hivatnak meg, hogy a jelenyiben a nevezett időben 200 tag nem jelenik meg, nyolcz napon belül, vagyis márczius hó 11-ére másodizben fog a gyűlés határideje kitűzteni, mikor is a jelenlevők számára való tekintet nélkül hozhatnak határozatok. A közgyűlés tárgyai: 1. Az előjárás évi

jelentése s a számvevők jelentése kapcsán a évi számadások előterjesztése, a felmentvény megadása. 2. Az 1900. évi költségvetés megálapítása. 3. A betegsegélyző pénztár közgyűlési kiküldötteinek megválasztása. 4. Határozathozatal a „Rokkant-alap” részére alapszabály szerkesztés és ingatlan beszerzése tárgyában. 5. Indítványok. Az elnökség.

(*) Az aradi vendéglősök és kávéosok szokásos társas estélyüket holnap, az az szerdán este 8 órakor *Petrovits* Sztipó Nádor-szállodai éttermében tartják meg. E heti összejövetelek eddig a lehető legsikerültebbek voltak és azon reményt keltik, hogy a mai napon Aradváros összes vendéglősei és kávéosai megfognak jelenni. A társas estélyen az Aradon tartandó országos kongresszus képezi a megbeszélés tárgyát, s a mult héten tartott összejövetel határozata szerint szívesen látott vendégek azok is, kik a társulatnak nem tagjai. Ez estélyre meghívja az egyesület a pinczéregylet elnökségét is.

(*) A világosi kaszinó 1. hó 21-én tartotta meg *Bohus* László báró elnöklete alatt évi közgyűlését. A tisztikar jelentése után *Valerian* József pénztáros az évi számadást terjesztette elő, a pénzkészlet 730 frt. A számvizsgáló bizottság jelentésében a felmentvényt megadni hozta javaslatba. A közgyűlés ennek helyet adott s pénztárosnak a pontos tisztséért jegyzőkönyvi elismerést szavazott. A lezáró a következőkép alakult: elnök: *Bohus László* báró, igazgatók: *Aknay* Andor, *Bohus* Lajos báró, ügyész *Zegka* Zdenko dr., pénztáros: *Valerian* József, jegyző *Csengey* Kálmán, számvevő: *Molnár* Jakab. Választmányi tagok lettek: Dr. *Szever* Ferencz, *Krausz* Jakab, *Páris* Gábor, *Török* János, *Török* Arpad, *Paskutz* Márk és *Novák* Kornél.

TÖRVENYKEZÉS.

§ **Eltévedt váltó.** Még 1896. évi szeptember haván történt hogy gróf *Teleky* Arpad egy 1000 frtos váltót adott át *Weér* Farkas unokabátyjának azzal az utasítással, hogy a váltóra szerezzon pénzt. Ha azonban a pénzszerzés nem sikerülne, 24 óra alatt adja azt vissza azt *Eppinger* Herminnek, aki viszont a grófhhoz juttatta volna vissza. *Weér* Farkas át is vette a váltót, de azt többé nem adta vissza gróf *Teleky* Arpadnak. A váltót egyszeren saját adóssága törlesztésére fordította átadva azt *Szegfy* István szabómesternek. Ez a váltót akként számította le, hogy 900 frtot *Weér* Farkas adósságtörlesztésére tudott be, 100 frt készpénzt pedig lefizetett neki. *Szegfy* a váltót — lejártá után — gróf *Teleky* ellen perelte s a törvényszék el is marasztalta a gróft a fizetésben. Most *Teleky* gróf bünyügyi utra terelte az ügyet, feljelentve, *Weér* Farkast sikkasztás büntetettéért. *Weér* Farkas a vizsgálat során tagadta, hogy ez a váltó gróf *Teleky* elfogadmányával lett volna ellátva s azt vitatta, hogy az a saját váltója volt, amelyet gróf *Teleky* kibocsátói illetve forgatói minőségben irt alá. Az ügyészség ennél fogva az eljárás megszüntetését indítványozta. A törvényszék be is szüntette az eljárást *Weér* Farkas ellen. A kir. ítélőtábla ugyancsak megerősítette a törvényszék beszüntető határozatát. A kir. Kuria azonban — magánpanaszos felebbezése következtében — vád alá helyezte *Weér* Farkast sikkasztás büntetettéért. Ma tárgyalta ezt az ügyet a büntető törvényszék *Lenk* táblai bíró elnöklete alatt. A vád ismertetése s a vádlottnak az általános kérdésekre történt kihallgatása után dr. *Farkas* kir. alügyész kijelentette, hogy miután az ügyészség ez ügyben már 2 évvel ezelőtt sem emelt vádat s a törvényszék, valamint a tábla is beszüntető határozatokat hoztak, a kir. Kuria vád alá helyezése csakis a magánpanaszos kierőszaolt felebbezésének tudható be — most sem emel vádat: s a vádképviseletét magánpanaszos jogi képviselőjére hárítja át. Magánpanaszos jogi képviselője a vádat át is vállalta s gróf *Teleky* rpad és *Eppinger* Hermin beidézése céljából a tárgyalás elnapolását kérte. E kérelemnek a bíróság helyt is adott.

NAPIREND.

Február 28. Szerda. Róm. kath. naptár: Hamvazó szerda. — Protestáns naptár: Hamvazó szerda. — Görögkeleti naptár (február 16.): Pamfil vértanú. — A nap két 6 óra 28 perczkor, nyugszik 5 óra 25 perczkor. — A hold két 5 óra 28 perczkor, nyugszik 4 óra 30 perczkor.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 óraker 7620 milliméter, délután 2 óraker 7600 milliméter. Hőmérsék reggel 7 óraker 0° + 4.6 délután 2 óraker 0° + 12.5. Szél irányja es ereje reggel 7 óraker DK. 4. délután 2 óraker DN 6. Felhőzet reggel 7 óraker félborult, délután 2 óraker félderült. Csapadék az utóbbi 24 órában 0 milliméter.

Időjárás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Derült, száraz, enyhe, éjjeli fagy.

Szabadságharosi emléktárgyak országos múzeuma (színházpület I-ső emelet) nyitva van mindennap délelőtt 8 óratól délután 6 óráig. — Belépti-díj: Hétköznap 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár nyitva van hétfőn délután 4—5, pénteken délután 4—5 és szombaton délelőtt 11—12 óráig. Helyiség: Erekllyemúzeum helyisége melletti ülésterem.

Márczius 1. Muzsika hegyközség közgyűlése délután 2 óraker.

Márczius 3. Az aradi első gyártelep részvénytársaság rendkívüli közgyűlése délelőtt 10 óraker. — A mérnök-és építész-egylet táncmulatsága (Központi szálló). — Táncestély Pécskán (Heller-szálloda).

Márczius 4. Az aradi vonósnegyes kamarazene hangversenye délután 5 óraker (Központi szálló). — A világsi öngégélyző-egyesület mint szövetezet közgyűlése délután 3 óraker. — Az országos vöröskereszt-egylet aradi választmányának közgyűlése délelőtt 11 óraker (Városház.). — A Viktória takaré- és hitelintézet mint szövetezet közgyűlése délelőtt 10 óraker. — Az egyesült új-arad-zsigmondházi öneentes tüzoltó-egylet közgyűlése délelőtt 10 óraker. — Az aradi polgári lövész-egyesület közgyűlése délelőtt 10 óraker (Városház.). — Az aradi kereskedők körének közgyűlése délután 3 óraker. — Az aradi ipartestület közgyűlése délelőtt 9 óraker.

Márczius 5. Körállatorvos választás Világoson. — Világos hegyközség közgyűlése délután 2 óraker. — Az aradi cigányzenészek táncvigalma (Kass-vendéglő).

Márczius 8. A román-pécskai takaré- és segélyszövetkezet közgyűlése délelőtt 9 óraker.

Márczius 10. A kisjend-erdőhegyi kaszinó műkedvelő zeneestélye. — Gőzgépezélok és kazánfütök vizsgálja.

Márczius 15. A sajtószabadság emlékünnep.

Márczius 18. A borosjenői takarékpénztár közgyűlése délelőtt 10 óraker.

Márczius 28. Körállatorvosválasztás Ternován.

KÜLÖNFÉLEK.

Ötletek.

— Stettenheim. —

Ha a poloskák úgy tudnának dalolni, mint a csalogányok, még kellemetlenebbek volnának, mint aminők most.

A gyermekek az emberiség legnagyobb jótévi. Az asszonyt anyává változtatják.

Okos ember sohse attól fél, hogy a felesége megfogja csalni, hanem attól, hogy már is csolja.

Az asszonyok szerint ráncz csak valaki másnak az arcán lehet.

Hiszen nagy baj az, ha az asszony sokat beszél, de ennél is nagyobb baj, ha sokat hallgat.

Némely hölgy nem dohányzik. Bizonyára azért, mert még nem tiltották meg neki.

Özvegyi egyesületek. A Berlinben megalakított özvegyi egyesületet, mint a tizenkilenczedik század egyesületi életének a termékét ünneplik. Pedig az első özvegyi egyesületet már négyszázaddal ezelőtt alapították meg. Alapítója nem más, mint egy francia királyné. VIII. Károly neje. 1498-ban férje halála után a de la Cordiliare női rendet alapította, amelybe csak özvegy nők léphetnek be kizárólag. Az egyesülésnek a célja a könyörületesség ápolása mellett az exkluziv tömörülés is volt.

A szerkesztő ur. A világnak kétségkívül egyik legérdekesebb szerkesztője Moller ur. Lapjának czime *Kaloriknál*, a Grönlandban, Godthaabban jelenik meg havonként. Előfizetési ára negyedévre: két kacsza, egy évre egy fóka; egyes szám ára egy csirke. Egyébként pirosra pingált kis házban maga írja és nyomtatja lapját, sőt az előfizetőknek is maga hordja szét.

A postabélyegek megszüntetése. A londoni postaigazgatóság érdekes újítás tanulmányozásával foglalkozik. Meg akarja szüntetni a leveleknek bélyeggel való leragasztását. Helyette minden postahivatásban automatákat állítana fel, amelyek az illető pénzdarab bedobása után valami jelet nyomnak a levél sarkára. Ilyen automatákat aztán bérbe

adna a nagyobb kereskedőházaknak, akik ezzel a módszerrel időt takarítanak meg, sőt pénzt is, mert nem kellene nagyobb összegekért előre vásárolni a bélyegeket. Nem volna tehát többé kamatveszteségük.

KÖZGAZDASÁG ES KÖZLEKEDES.

Uj-aradi heti gabnavásár.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Uj-Arad, február 27

Az időjárás kedvező a tavaszi munkálatokra, melyeket már sok helyen élénken üznek. Az utak is megjavultak, minek következtében a behozatal nagyobb volt.

Gyenge élet mutatkozik a buza vásárlásánál, míg a tengeriben az irányzat szilárd.

A mai hetivásáron mintegy 2—2500 métermázsa buza és 1—1200 métermázsa tengeri kelt el

Mai árak: Az árak 50 kilogramm súlyegységet véve alapszámításnak, korona értékben:

- I-ső minőségű buza 6.70—8.—
- Középmínőségű buza 6.60.
- Tengeri 4.30—4.40.
- Rozs névleges jegyzés 5.50.
- Arpa névleges jegyzés 5.40.
- Zab névleges jegyzés 4.30.
- Az irányzat lanyha

Budapesti áru és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, február 27.

Déli tőzsde. A buzaárakat mérsékelt, vételkedv gyöngye. Nyugodt irányzat mellett 10,000 métermázsa került forgalomba, változatlan áron. Egyéb gabonanemű nyugodt. Időjárás szép.

Zárul 12 óraker:

Buza áprilisra	7.42—7.43
Buza szeptemberre	7.69—7.70
Rozs áprilisra	6.32—6.33
Zab áprilisra	5.01—5.02
Tengeri májusra	5.13—5.14
Repcze szeptemberre	12.30—12.40

Zárul 4 óraker:

Buza áprilisra	7.45—7.46
Buza szeptemberre	7.72—7.73
Rozs áprilisra	6.33—6.35
Zab áprilisra	5.01—5.02
Tengeri májusra	5.17—5.18
Repcze szeptemberre	12.30—12.40

Zárul 4 óraker:

Oszták hitelrészvény	756.—
Magyar hitelrészvény	750.—
Leszámitóbank részvény	503.—
Rima-Muranyi vasmű részvény	632.—
Oszták-magyar államvasuti részvény	661.—
Közuti vasut	678.—
Városi villamos vasut részvény	340.—

S z e s z ü z l e t.

— Február 27. —

Mai jegyzéseink: Készárú nagyban yvers szesz 111 korona, kicsinyben 113 korona, finomított szesz nagyban 114 korona, kicsinyben 116 korona hordó nélkül per 100 liter % beleértve 70 korona fogyasztási adót Száritott moslék 11 korona métermázssáknént.

Budapest-kőbányai sertéskeresk. csarnok.

— Február 27. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli súlyban 92.—94.— filig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm súlyban — filig. Fialat nehéz páronként 320 kilogrammon felüli súlyban 100.—102.— filig. Fialat közép páronként 251—320 kilogramm súlyban 100.—101.— filig. Fialat könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő súlyban 99.—100.— filig. Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli súlyban — filig. Közép páronként 220—280 kilogrammon felüli súlyban 97.—99.— filig. Könnyű páronként 220 kilogrammig terjedő súlyban — filig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli súlyban — filig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felüli súlyban — filig. Könnyű páronként 250 kilogrammig terjedő súlyban — filig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felüli súlyban — filig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő súlyban — filig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli súlyban 97.—99.— filig. Közép páronként 240—280 kilogramm súlyban 96.—98.— filig. Könnyű páronként 240 kilogrammig terjedő súlyban 94.—97.— filig. Megjegyzés: A fent jegyzett árak súly szerint és pedig a szokásszerű levonások mellett, egy kilogramm súlyra fillerekben értendők. — Szokásszerűleg a hizott sertések teljes (brutto) súlyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javá-

ra 4% vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vétetik irányadóknak.

Sertéslelészám: Február hó 24-én volt készlet 22877 darab, február hó 25-én főlhajtatott — 680 darab, február hó 25-én elszállított — 327 darab, február hó 26-án maradt készletben 23030 darab. Üzlet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru és értéktőzsden.

Budapest, 1900. február 27.

Magyar aranyjárdék 4%	98.50
Magyar koronajárdék 4%	94.05
Magyar arany 4 1/2%	100.75
Magyar ezüst 4 1/2%	99.75
Magyar keleti vasut	99.50
Magyar földtöhermentesítési kötvény	93.—
Magyar italmegváltási kötvény	99.40
Horvát-szlavon földtöhermentesítési kötvény	94.—
Magyar nyoreménysorsjegy kölcsön	162.75
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	141.25
Oszták papírjárdék	99.45
Oszták járdék ezüst	99.40
Oszták járdék arany	99.—
Koronajárdék	99.—
1860-iki államsorsjegyek	137.—

Vasuti közlekedés.

— Érvényes 1899. évi október hó 1-től. —

ARADRÓL	ARADRA
Budapest felé indul.	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.05
Gyorsvonat reggel 8.18	Szm. sz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Szm. sz. tv. délután 3.56	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szm. Szolnokról este 8.48
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborsinról reggel 6.59
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborsin délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.06
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.43
Személyvonat d. e. 11.56	Személyvonat d. u. 3.44
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjjel 10.55
Szeged felé:	Szeged felől:
Személyvonat reggel 7.15	Személyvonat reggel 8.46
Vegyesvonat délután 4.16	Vegyesvonat este 7.49
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borossebesről szv. reg. 8.03
Vegyesvonat d. u. 12.06	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borossebesig szv. du. 5.20	Személyvonat este 7.—

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

V. A. Megyesegyháza. Február 5-én tartott balról február 28-án közölni tudósítást, — na, ez sok volna egy kissé. Nagyobb gyorsaságot kérünk a közlemények beküldésében.

Pankofa. A kedvezmény még mindig fönáll. A mint beküld öt darab, legalább negyedéves új előfizetőt, azonnal megkapja postafordultával és bérmentve Mikszáth „Jó palócok” című 25 forintos diszművét. Három új előfizetőért Bartók „Téli regék” cz. nagy diszműve jár; míg ha 1 új előfizetőt küld, Murai „Adomagyüjteményét” kapja.

B. G. Arad. I. Epen mai számunkban hozunk egy közleményt az Országos kaszinóról. Ott megtalálja, a mit kérdezt. II. Szinművét ne küldje be hozzánk.

REGENY-CSARNOK.

A milliomos büntársa.

— Bányai regény. —

Írta: **M. E. Bradon.**

Magyarra átdolgozta: **Hevesi Jenő.** [24]

(Folytatás.)

XXVII.

Rövid idő mulva beszállott a vasuti kocsi és behunyt szemmel vetette hátra magát kényelmes ülésén.

De nem aludt. Mély gondolatba merült s néha-néha előrehajolt s kinézett a sötét éjszakába. A tájkép csak a leghalványabb körrajokban mutatkozott. Messzeterjedő hólepel, közbe-közbe kis erdő, melynek daczos fenyői élesen metszödtek a fehér háttérbe.

A vonat minden állomásnál megállt s jól lehet a shorncliffe-rugby-ut nem tart tovább egy óránál, e türelmetlen utazóra, aki a gőz-

hajó földézetére s a Calaisból átsugárzó világok után vágyott: egész örökkévalóságnak tetstett az.

A bankár óráját nézte s kiszámította az döt. Egy negyed volt hátra. A vonat hatkor volt elhagyandó Rugby s három negyed hétre Londont; kilencz órakor Doverben kellett lennie s másnap reggel hétkor, már Páris utcáin remélt végig robogni kocsi-jával.

S aztán? Ezt még ő maga sem tudta.

Mintegy negyedórával a Rugbyba való megérkezés előtt a vasuti kocsi, mely már eleve nagyokat rángatott az utasokon, fölötte elkezdett ingadozni.

Egy sovány, öreges emberke elsápadva s kérdőleg tekintett utitársaira. Mikor észre vette, hogy azok mit sem törődnek az ijedelmével, lebecsátotta az egyik ablakot és fejét kidugva, vizsga szemmel fürkészte az utat.

— Félek, hogy valami nincs rendén, — mondá fejét behuzva, és rémült arczkifejezéssel fordulva utitársaihoz. — Igazán tartok tőle, hogy valami hiba esett. Nyolcz percczel el vagyunk késve — az intőjel föl van huzva, a hó roppant halmazokban torlódott fel a sineken. Félek.

S ismét kidugta a fejét. De hirtelen visszarántotta.

— Valami közeledik felénk. Egy mozdony dübörög szembe és...

Nem fejezhette be. Egy irtoztatóan dörgő, robogó, zuhogó, őrült zaj támadt, mely hangsabb volt a menydörgésnél s iszonyubb volt egy hajó szétzuzódásánál.

E borzasztó zajt rémült kiáltások követték. A többi halál és iszony, sötétség, kétségbeesés és végszükség volt.

Fa- és vasforgácsok irtoztatos tömegben halmazódtak össze a vértől pirosuló havon. A szétzuzódott kocsi alól tompa nyöszörgés, anyák sikoltása, gyermekek szivettépő jajgatása, férjeiktől elszakított nők s feleségeik után rivalgó férfiak jajveszékelsei hallatszottak. S ezek közt nalvány, a lámpával ide-oda rohanó emberek, kik többnyire maguk is meg voltak sebesülve, de a roppant csapással szemben nem is törődtek saját bajjukkal.

Az északnak siető gyorsvonat a shornkliffei ütközött, mely kilencz percczel később érkezett a fővonalra. A nagy romhalomból aztán egyenkint tető alá hurczolták a holtakat és sebesülteket s nyugodt, bátor férfiak a lehullott csonka s eltorzított tagokat hamarjában eltakarították.

Mindenekelőtt a vágányokat igyekeztek a rohamhalmaztól megszabadítani s a kapák és fejszék zajában elveszett azok jajgatása, akik feleszmélve, fölfogták helyzetük végtelen nyomorát.

A Shornklifféből érkező vonat teljesen összezuzódott; a gyorsvonat kevesebbet szenvedett s csak a mozdonyvezető életébe és néhány utazónak a sérülésébe került. Ezek közt volt Dunbar is, kit a többivel együtt hurczoltak elő a halmazból. Egyik lába eltört s egy ütés, mely fejét érte, megfosztotta őt eszméletétől. Csak nagy sokára tért magához.

A sebész kijelentése szerint, aki nyomban megvizsgálta, két vagy három hónapi szorgos ápolás mellett fölépülhet, mivel a törés nem életveszélyes.

— Még ma kell elutaznom! — szakította félbe a sebeszt.

— Az teljes lehetetlenség uram! — kiáltott az orvos, aki a Dunbar zsebében talált névjegyéből megtudta, hogy milliomossal van dolga. — Valóságos öngyilkosságot követne el, ha nem engedne ön s valóságos gyilkosságot, ha megengedném én. Sajnálom, de egy hónapig és tovább foglyom ön. De mindent, ami csak hatalmunkban áll, el fogunk követni, hogy itt tartózkodását kellemessé tegyük.

A bankár fölajdult.

— Londonba megyek! Londonba kell mennem!

Mind hasztalan volt. A sebész, segédjével együtt levetkőztette Dunbart. A nadrágot le kellett metszeni. Eltávolították a kabátot és mellényt is, de meghagyták rajta az inget, mely alatt a tudvalevő öv érintetlen maradt.

— Testemen hőrvet hordok s nem akarom, hogy levegyék onnan! — mondá Dunbar, midőn a két sebész körülötte foglalatoskodott.

S eszméletét veszve, hátrahanyatlott. Midőn fölocsudott, lázasan kapott övéhez. Minden rendén volt.

A hosszú, izgalmas éjjelen át, utazásának a meghiusulásán tépelődött, míg a segéd és az ápolónő fáradhatlanul rakták reá a hűsítő borongatásokat.

— Hogy ennek kellett történnie! — mondogatta magában. — Minden eshetőség közül, melyekre gondoltam, ez az egy nem jutott volna eszembe soha.

Másnap kötést alkalmaztak lábára s este a bankár hosszasan beszélt orvosával.

Dunbar nem mutatott már oly szorongó aggodalmat s nem nyilatkoztatta oly sürűen utazási vágyát.

A nap folyamán megérkezett szolgálja, mert a balesetnek hire Maudesleybe is elhatott, ahol szintén tudták már, hogy a bankár is megérült.

Ez most csak azon kellemetlenség miatt panaszkodott, hogy idegen házban kell betegen feküdni.

— Mit nem adnék, ha Maudesleybe visszautazhatnék! — sóhajtozta.

A hét végével sikerült neki az orvost átköltözési eszméjéről meggyőzni s a vasuti szerencsétlenséget követő hétfőn a bankárt, egy erre a célra külön épült járművön Shornkliffebe vitték, a honnan anélkül, hogy fekvő helyzetét meg kellett volna változtatnia, a sebész és a szolgálja gondos ápolása s figyelmes segédkezése mellett Maudesleybe jutott.

(Folytatása következik.)

Városi színház.

Bérletszűnet.

Páros.

Szerdán, 1900. évi február hó 28-án:

A házi béke.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Alexandre Bisson és Adolphe Leclerg. Fordította: Kürthy Emil.

SYEMÉLYEK:

Lucien	Pethes Imre.	Du Tallis . . .	Radó Sándor.
Brunois	Vizvári Gy.	Brunoisné . . .	Vizváriné.
Pironeau	Bács Károly.	Germaine . . .	Vizvári M.
Francois	Szabó L.	Doioros	Tájkerti B.
Muscadet	Gáthi K.	Susanne	Harmath J.
Ludovic	Halmi L.	Ambroisine . .	Tolmainé.

Közdete 7 óraker.

NYILTTER.*

Az

Aradi Közlöny

a vidék legterjedelmesebb és legolvasottabb politikai napilapja.

Megjelenik naponként legalább 12 oldalon.

F. é. márczius hó 1-ével újabb előfizetést nyit.

Előfizetési ár: Márczius elsejétől márczius végeig helyben 2 korona, vidékre 2 korona 40 fillér. — Kérjük azokat, kiknek mutatványszámok járnak, a küldött postautalványon az összeget beküldeni sziveskedjenek, hogy a lapküldésben fenakadás ne történjék.

Ujonnán belépő előfizetőink

míg a készlet tart

Petőfi Sándor összes költeményeit

diszkrétésben, ingyen kapják meg.

Ügyvédi iroda áthelyezés.

Van szerencsém a tisztelt közönséggel tudatni, hogy

Ügyvédi irodáma

templom-ntcza IIa. házba

földszint, jobbra helyeztem át.

Arad, 1900. február 26.

Dr. Szalay Károly,

köz- és váltó-ügyvéd.

Kleinoscheg-Elysee

a Szeged Szeged

Nyomtatványokban

ha izlést keres és pontos időben kíván hozzájutni és főleg sulyt fektet **jutányos árakra**, úgy tegyen megrendelést az

Aradi nyomda részvénytársaságnál

melynek a szakipar legujabb vívmányai szerint új aranyozó és könyvkötészeti gépekkel berendezett

könyvkötészeti osztálya

könyv- és hangjegy bekötéseket olcsó árban vállal és különösen díszmunkák elkészítésében remekel.

Pontosság. Diszkrét izlés. Tartós munka.

Mindamellet olcsó árak!

Szóval: Teljes megelégedés, úgy, hogy tömöröseinek is melegen ajánlhatja.

NAGY HÄRINGESTÉLY.

Kass Testvérek

söracsarnokában és éttermében

Hamvazó szerdán, azaz febr. 28-án

a 33-ik gyalogezred zenekara

HANGVERSENYE

mellett

Häringestélyt

rendezünk, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívjuk.

A hangverseny műsora:

I. RÉSZ:

1. Losonczy induló Lehartól.
2. Templom felszentelés. Nyitány Kéler-től.
3. „Az új otthonban“ keringő Sömertől.
4. „Magány“, dal Czibulka-tól.
5. Az osztrák rezervizta alma, nagy Zichrer-től katonai hangkészlet.

II. RESZ:

6. „A két huszár“ nyitány Dopplertől.
7. „Remény“, keringő Cherlytől.
8. „La Tzigane“. Mazurka Ganuetól.
9. „A prinzigereknél“ egyveleg Kaiser E.
10. „Cirkus“ gyorspolka Pahrachtól.

Számos látogatásért esd

Teljes tisztelettel:

Kass Testvérek.

Belépti-díj 20 kr.

Meghívó

a Borosjenői takarékpénztár részvénytársaság

XII. rendes közgyűlésére,

mely 1900. évi márczius hó 18-án d. e. 10 órakor

Borosjenőn, a takarékpénztár helyiségében fog megtartatni.*

Tárgysorozat:

1. A közgyűlés jegyzőkönyvét hitelesítő 2 tag megválasztása.
2. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1899. év forgalmáról, a Mérleg- és Nyereség- és Veszteség számla előterjesztése, a tiszta nyereség mikénti felosztásáról szóló indítvány.
3. Az igazgatóság és felügyelő-biz. részére a felmentvény megadása.
4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság az alapszabályok 47. §-a értelmében 3 évre leendő megválasztása.

Borosjenő, 1900. február 8.

Az igazgatóság.

*) 40. §. A közgyűlésen szavazati jogát csak azon részvényes gyakorolhatja, kinek részvénye a közgyűlés határnapját megelőzőleg 8 nappal, ez a közgyűlés napjának d. e. 9 órájáig le nem járt szelvényeivel együtt a társaság pénztárába letéve lettek. Az előterjesztendő 1899. évi eredeti záró mérleg és veszteség és nyereség számla az intézet helyiségében a hivatalos órák ideje alatt t. részvényeseink által bármi-
kor megtekinthetők.

Tartozik.

Záró-mérleg.

Követel.

Fő-könyvi lapsz.	V a g y o n n e m e	Érték		Összesen		Fő-könyvi lapsz.	V a g y o n n e m e	Érték		Összesen	
		frt	kr.	frt	kr.			frt	kr.	frt	kr.
95	Pénztár számlán			4020	16	80	Részvénytőke				60000
135	Váltó számlán:					76	Rendes tartalékalap számlán				
	Váltók a tárczában	130413	70				állomány	12000			
	" visszleszámitolásban	77153		207566	70		f. évi 5% ka. at... ..	600		*12600	
107	Jelzálog kölcsön, kötvényekre			6870		94	Kétes köv. tartalék alapja				25904
72	Értékpapir számlán:					110	Visszleszámitolás				77153
	letéti értékpapir	4980				133	Takarék betétek				6223281
	saját "	250		5230		128	Folyó számlán... ..				259671
67	Ingatlan (intézeti ház)			5000		24	M. kir. adóhivatal... ..				13725
90	Giro-számlán az Osztr. M. Banknál ...			150		25	Átmeneti kamatok				181150
97	Első M. ált. bizt. (kerületi ügynökség) ...			695	1934.122.129		Ki nem fizetett osztalék... ..				10680
132	Előleg számlán... ..			728		92	Letéti számlán... ..				4980
						113	Különféle adósok és hitelezők				135577
						134	Függő tételek számláján... ..				42515
							1898. évi nyereség áthozat	166	78		
							f. évi tiszta nyereség... ..	6435	24	6602	02
				230260	05					230260	05

*) Az idej dotatióval frt 1324352-re emelkedik.

Borosjenő, 1899. december hó 31-én.

A könyvelésért:

Stark Ede, s. k.
pénztáros.

Dr. Csillag Ignác, s. k.
igazgatósági tag.

Sozanski Mihály, s. k.

Fejér György, s. k.
igazgatósági tag.

Schreyer Jakab, s. k.
igazgatósági tag.

Blau Dávid, s. k.
igazgatósági tag.

Dr. Téglássy Gábor, s. k.
igazgatósági tag.

Löwy Márkusz, s. k.
igazgatósági tag.

Megvizsgáltuk és a könyvekkel megegyezőnek találtuk. — Borosjenő, 1900. évi február hó 8-án.

A felügyelő-bizottság:

Frisch József, s. k.
fel. biz. tag.

Gherba György, s. k.
fel. biz. tag.

Révész Nándor, s. k.
fel. biz. elnök.

Strasser Péter, s. k.
fel. biz. tag.

Löwinger Ignác, s. k.
fel. biz. tag.

Veszteség.

Veszteség- és nyereség-számla.

Nyereség.

Fő-könyvi lapsz.	K i a d á s n e m e	Érték		Összesen		Fő-könyvi lapsz.	B e v é t e l n e m e	Érték		Összesen	
		frt	kr.	frt	kr.			frt	kr.	frt	kr.
26, 82	Betéti kamatok			2810	78	70	Nyereség áthozat				16678
86	10%-os kamat adó			280	54	118	Váltó kamat				1910369
106	Állami adó			1090		121	Jelzálog kamat... ..				56395
37	Községi és pótdók			485	79	130	Jutalék				16609
126	Tiszti fizetések			2462							
131	Visszkamat... ..			6269	38						
101	1898. évi nyereség áthozat	166	78								
	f. évi tiszta nyereség... ..	6435	24	6602	02						
				20000	51					20000	51

Borosjenő, 1899. december hó 31-én.

A könyvelésért:

Stark Ede, s. k.
pénztáros.

Dr. Csillag Ignác, s. k.
igazgatósági tag.

Sozanski Mihály, s. k.

Fejér György, s. k.
igazgatósági tag.

Schreyer Jakab, s. k.
igazgatósági tag.

Blau Dávid, s. k.
igazgatósági tag.

Dr. Téglássy Gábor, s. k.
igazgatósági tag.

Löwy Márkusz, s. k.
igazgatósági tag.

Megvizsgáltuk és a könyvekkel megegyezőnek találtuk. — Borosjenő, 1900. évi február hó 8-án.

A felügyelő-bizottság:

Frisch József, s. k.
fel. biz. tag.

Gherba György, s. k.
fel. biz. tag.

Révész Nándor, s. k.
fel. biz. elnök.

Strasser Péter, s. k.
fel. biz. tag.

Löwinger Ignác, s. k.
fel. biz. tag.

Utolsó hét.

MARCIUS 6-AN
 VISSZONHATATLAN
UTOLSÓ HUZÁSA
 A BUDAPESTI POLIKLINIKAI EGYESÜLET KÖRHÁZA
 JAVARA RENDEZETT

NAGY JÖTEKONYSÁGI SORSJÁTEKANAK

100,000 KORONA

EZENKIVÜL 5000, 1000 stb. KORONA
 ÉRTEKŰ NYEREMÉNYEK, MELYEK
 LEVONÁSAVAL KÉSZPÉNZBEN KIFIZETETNEK.
 20%

Egy sorsjegy ára csak **1 KORONA**

azok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy állatorvosi oklevéllel és egyéb bizonyítványokkal felszerelt kérvényüket hozzám a választást megelőző nap d. u. 5 óráig annyival inkább nyujtsák be, mert a később beérkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

Ternován, 1900. évi február hó 22.

Kállay,
főszolgabíró.

860

Tavaszi buza.

Tavaszi vetésre

kitünő minőségű

tavaszi buza

valamint **járó buza** is (őszi és tavaszi), kapható a **Herczeg Sulkowski J. M.** urad. felügyelőségénél Pankotán. 839

A híres

Haldek-féle

Elit-magvak

u. m. 95% csiraképeségű

Oberndorfi répamag

99 1/2% tisztaságú

Luczerna-mag stb.

jutányos áron kaphatók.

Haldek mag-nagykereskedésében József Ó cs. és kir. Fensége udvari szállítójánál Budapesten. Károly-körút 9. s a vidéken minden jobb üzletben, mely magot tart.

A czég aradi képviselője:

Schenk Soma ur

51 Arad, Forray-utca.

Alulról hivatal **10,000 drb. 2 1/2 méter hosszú**

fa-karó

szállítására ezennel pályázatot hirdet. Ezen karók felső végénél 4 cm. alul 5 cm. átmérőjük legyenek. Szállítás lehetőleg azonnal. Ajánlatok, melyekben az ár bérmentve a legközelebbi vasut vagy hajóállomáshoz szállítva kiteendő, legkésőbb **1900. évi márczius 7-éig** beküldendők.

Szegzárd, 1900. február hó 24.

Orsz. m. kir. selyemtenyésztési felügyelőség.

Ternovai járás főszolgabírójától.

186—1900. szám.

Pályázati hirdetés.

A ternovai járási állatorvosi állás lemondás folytán üresedésbe jöven, ezen állásnak választás utáni betöltésére **folyó évi márczius hó 28-ik napjának d. e. 10 óráját** Taucz községéhez kitűzöm.

A körállatorvos székhelye Taucz, évi fizetése 1200 korona, évi utiátalánya 640 korona, valamint esetenként 80 fillér látogatási díj és a rendes látogatásokon kívül természetbeni fuvar — esetleg fuvardíj.

A körhöz 17 község tartozik. Felhivatnak ennél fogva mind-

ROSENBLÜH H. és TÁRSA ARAD, Szabadság-tér 19.

Ujdonságaink tavaszi kelmékben

duz választékban megörkeztek. Mintákat vidékre bérmentve küldünk.

Szőnyeg, függöny, paplan, matracok a legjobb minőségben és nagy választékban kaphatók

ROSENBLÜH H. és TÁRSA ARAD.

ROSENBLÜH H. és TÁRSA ARAD.
 Vászon és asztalhermék, törülközők, damasztok, menyegzőszőnyeg kelengyék szolid kivitelben és duz választékban állandóan raktáron vannak.

ROSENBLÜH H. és TÁRSA ARAD.
 Fegyházban kötött gyermek-, női és férfi harisnyáinkat dacára a folytonos áremelkedéseknek előnyös vételek folytán továbbra is régi árjegyzékünk szerint árusítjuk.

Prágai glace női kesztyük három gombbal, párja ... 85 kr.
 Valódi Carlsbadi női glace kesztyük 4 gombbal, párja ... 95 kr.

Rosenblüh H. és Társa ARAD.